

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich¹⁾²⁾

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy z zakresu hodowli oraz zachowania zasobów genetycznych, oceny wartości użytkowej i genetycznej, prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów, a także nadzoru nad hodowlą i rozrodem zwierząt gospodarskich.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gatunków:
 - a) wymienionych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE)

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wykonuje postanowienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016 r., str. 66);
 - 2) wdraża postanowienia:
 - a) dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 60, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 170, z późn. zm.),
 - b) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”,

- b) zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych oraz alpaka (*Vicugna pacos*) i pszczoła miodna (*Apis mellifera*);
- 2) jeleniowate – zwierzęta gatunków: jelen szlachetny (*Cervus elaphus*), jelen sika (*Cervus nippon*) i daniel (*Dama dama*), utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa lub skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, albo chowu lub hodowli fermowej;
- 3) drób – ptaki gatunków: kura (*Gallus gallus*), kaczka (*Anas platyrhynchos*), kaczka piżmowa (*Cairina moschata*), gęś (*Anser anser*), gęś garbonosa (*Anser cygnoides*), indyk (*Meleagris gallopavo*), przepiórka japońska (*Coturnix japonica*), perlica (*Numida meleagris*) oraz utrzymywany w warunkach fermowych struś (*Struthio camelus*);
- 4) zwierzęta futerkowe – zwierzęta gatunków: lis pospolity (*Vulpes vulpes*), lis polarny (*Alopex lagopus*), norka amerykańska (*Neovison vison*), tchórz (*Mustela putorius*), jenot (*Nyctereutes procyonoides*), nutria (*Myocastor coypus*), szynszyła (*Chinchilla lanigera*) i królik (*Oryctolagus cuniculus*), utrzymywane w celu produkcji surowca dla przemysłu futrzarskiego, mięsnego i włókienniczego;
- 5) hodowla zwierząt – zespół zabiegów zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt gospodarskich, w zakres których wchodzi ocena wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich, selekcja i dobór osobników do kojarzenia prowadzony w warunkach prawidłowego chowu;
- 6) prawodawstwo zootechniczne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące hodowli zwierząt i rozrodu zwierząt gospodarskich, w tym rozporządzenia 2016/1012;
- 7) hodowca – osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, uczestniczącą w realizacji programu hodowlanego;
- 8) program hodowlany – program hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – program określający cele i metody prowadzenia hodowli;
- 9) wartość użytkowa – wymiarną cechę lub zespół cech zwierzęcia gospodarskiego o znaczeniu gospodarczym;

- 10) wartość genetyczna – wartość hodowlaną w rozumieniu w art. 2 pkt 16 rozporządzenia nr 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – uwarunkowaną genetycznie zdolność zwierzęcia gospodarskiego do przekazywania określonej cechy lub cech potomstwu;
- 11) zwierzę hodowlane – zwierzę hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt gatunków, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę, które spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) zostało wpisane do księgi hodowlanej lub rejestru,
 - b) jego rodzice i dziadkowie zostali wpisani do księgi hodowlanej lub rejestru tej samej rasy lub ras, lub linii hodowlanej,
 - c) jego wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym prowadzonym dla danej księgi hodowlanej lub rejestru;
- 12) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę hodowlane czystorasowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi hodowlanej danej rasy lub linii, które spełnia warunki wpisu do księgi hodowlanej określone w programie hodowlanym;
- 13) księga hodowlana – księgę hodowlaną w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – książkę, kartotekę lub informatyczny nośnik danych, do których są wpisywane zwierzęta gospodarskie oraz informacje o ich hodowcach, właścicielach, pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub genetycznej, prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 1;
- 14) rasa – rasę w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt w obrębie gatunku o wspólnym pochodzeniu, charakteryzujących się przekazywaniem potomstwu określonego zespołu cech;
- 15) ród lub linia hodowlana – linię w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt uzyskaną w wyniku hodowli tych zwierząt w obrębie rasy, selekcyjonowaną w określonym kierunku;

- 16) stado zwierząt futerkowych – grupę zwierząt futerkowych tego samego gatunku, utrzymywaną wspólnie w celu pozyskania potomstwa;
- 17) krzyżowanie – kojarzenie zwierząt gospodarskich genetycznie odmiennych, różnych ras, odmian lub linii;
- 18) mieszaniec – wpisane do rejestru zwierzę gospodarskie, będące produktem planowego krzyżowania zwierząt:
 - a) gospodarskich różnych ras lub linii lub
 - b) gospodarskich będących produktem krzyżowania, lub
 - c) hodowlanych czystorasowych i zwierząt gospodarskich będących produktem krzyżowania;
- 19) mieszaniec świni – mieszańca świni w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/1012;
- 20) rejestr hodowlany – rejestr hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/1012;
- 21) rejestr – książkę, kartotekę lub informatyczny nośnik danych, do których są wpisywane zwierzęta gospodarskie, z wyjątkiem świń, oraz informacje o ich hodowcach, właścicielach, pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub genetycznej, prowadzone przez związek hodowców, lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- 22) rozród – kontrolowane rozmnażanie zwierząt gospodarskich;
- 23) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – nasienie reproduktorów, jaja wylęgowe, komórki jajowe i zarodki przeznaczone do wykorzystania w rozmnażaniu tych zwierząt;
- 24) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, łącznie z różnymi formami wyścigów konnych, sportami konnymi, wystawami i pokazami;
- 25) związek hodowców – związek hodowców w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – organizację zrzeszającą na zasadach dobrowolności hodowców utrzymujących zwierzęta danego gatunku, rasy, linii hodowlanej albo odmiany w obrębie gatunku lub rasy;
- 26) przedsiębiorstwo hodowlane – przedsiębiorstwo hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/1012.

Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który realizuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 4. 1. Zadania z zakresu kontroli hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich wykonuje Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest państwową jednostką budżetową.

3. Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedzibę, obszar działania i organizację wewnętrzną, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań określonych w ust. 1.

Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt wykonuje zadania, o których mowa w art. 4 ust. 1, przez:

- 1) kontrolę:
 - a) urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012,
 - b) w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także prowadzenia rejestrów,
 - c) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej;
- 2) prowadzenie laboratorium referencyjnego badającego mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;
- 3) współpracę z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli, oceny i rozrodu zwierząt gospodarskich.

2. Laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonuje zadania polegające na:

- 1) przygotowywaniu materiałów odniesienia;
- 2) organizowaniu badań porównawczych w celu ujednolicania standardów i metod analitycznych;
- 3) prowadzeniu szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 18 ust. 3;
- 4) przeprowadzaniu badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szczególności jeżeli otrzymane wyniki badań budzą wątpliwości.

Art. 6. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców, przedsiębiorstwu hodowlanemu lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr oraz ocenę wartości użytkowej lub genetycznej, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, niezbędną do wykonywania tych zadań.

2. Użyczenie rzeczy, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy zawartej na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony zarząd albo trwały zarząd tą rzeczą.

3. Podmiot biorący rzecz do używania, oprócz ponoszenia zwykłych kosztów jej utrzymania, ponosi wszystkie inne koszty związane z korzystaniem z tej rzeczy.

4. Umowa użyczenia, oprócz postanowień określonych w Kodeksie cywilnym, zawiera:

- 1) oznaczenie rzeczy, z tym że w przypadku nieruchomości:
 - a) jej oznaczenie według księgi wieczystej oraz według ewidencji gruntów i budynków,
 - b) jej powierzchnię oraz opis;
- 2) cel, na jaki rzecz zostaje oddana do używania;
- 3) sposób używania rzeczy;
- 4) czas, na który rzecz zostaje oddana do używania.

5. Jeżeli rzecz jest oddawana do używania na rzecz kilku podmiotów, w umowie użyczenia ustala się także zasady wspólnego używania tej rzeczy.

6. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, poza przypadkami innymi niż określone w Kodeksie cywilnym, żądać zwrotu rzeczy użyczonej także gdy podmiot biorący ją do używania zaprzestanie wykonywania zadań, do wykonywania których został upoważniony, albo utraci prawo prowadzenia księgi hodowlanej.

Art. 7. 1. Koszty realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej mogą być dofinansowywane z budżetu państwa, na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, w formie dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa.

2. Dotację, o której mowa w ust. 1, udziela się w drodze decyzji administracyjnej.

3. Właściwym do udzielenia dotacji, o której mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

ROZDZIAŁ 2

Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, zatwierdzanie programów hodowlanych, wydawanie zezwoleń na prowadzenie ksiąg hodowlanych, i rejestrów oraz zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów

Art. 8. 1. Uznanie albo odmowa uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012 następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).

3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

5. Wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, jest podawany do publicznej wiadomości przez umieszczenie go na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 9. 1. Zatwierdzenie albo odmowa zatwierdzenia programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcja 2 rozporządzenia 2016/1012 następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku o zatwierdzenie programu hodowlanego w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Do postępowania w sprawie zmian w zatwierdzonych programach hodowlanych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o milczącym załatwieniu sprawy, z tym że sprawę uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, minister właściwy do spraw rolnictwa nie wyda decyzji kończącej postępowanie (milczące zakończenie postępowania).

4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1 i załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego jest równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2016/1012.

5. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane uznane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012 składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi lub tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

6. O zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym jest realizowany zatwierdzony program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego część związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane informują ministra właściwego do spraw rolnictwa na co najmniej 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i załączają uwierzytelnione tłumaczenie powiadomienia o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego oraz zatwierdzonego programu hodowlanego na jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego, na terenie którego dany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza realizować ten zatwierdzony program hodowlany.

Art. 10. 1. Księgę hodowlaną dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić związki hodowców, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa, lub inne podmioty, które uzyskały takie zezwolenie.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli założenia i cele hodowlane określone w programie hodowlanym mogą być zrealizowane przez ten związek lub podmiot, a liczba zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu jest wystarczająca do realizacji tego programu.

3. Dla zwierząt gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym dla rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł, prowadzi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tylko jedną księgę hodowlaną.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) program hodowlany zawierający:
 - a) cel hodowlany, którym jest zachowanie, doskonalenie lub tworzenie nowej rasy, odmiany, rodu lub linii hodowlanej,
 - b) nazwę rasy, rodu lub linii hodowlanej,
 - c) wzorzec zwierząt wpisywanych do księgi hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej tej księgi,
 - d) informacje o obszarze geograficznym, na którym jest realizowany program hodowlany,
 - e) opis sposobu identyfikacji zwierząt,
 - f) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę,
 - g) zakres prowadzenia oceny wartości genetycznej oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile ta ocena jest prowadzona,
 - h) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń,
 - i) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do księgi hodowlanej,
 - j) regulamin wpisu do księgi hodowlanej, zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do tej księgi oraz zasady wpisu do części głównej księgi hodowlanej potomstwa zwierząt wpisanych do części wstępnej księgi hodowlanej,
 - k) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi hodowlanej;

- 2) oświadczenie o liczbie zwierząt danego gatunku, rasy, odmiany, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu, które będą uczestniczyły w realizacji programu hodowlanego;
- 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 8;
- 4) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy;
- 5) oświadczenie o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo innego rejestru, albo ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tej księgi lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący księgę hodowlaną:

- 1) w sposób rażąco narusza przepisy określające sposób prowadzenia księgi hodowlanej i dokonywania w niej wpisów, w szczególności przepis art. 16 ust. 1, lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 6, lub
- 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, niezawierające wymaganych informacji.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi hodowlanej oraz wiedzę niezbędną do jej prowadzenia, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej lub genetycznej.

Art. 11. 1. Księgi hodowlane dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, prowadzi się odrębnie dla poddawanych ocenie wartości użytkowej:

- 1) gatunków, ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie gatunku lub rasy jeleniowatych i alpak;
- 2) rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach;
- 3) gatunków zwierząt futerkowych;
- 4) linii hodowlanych pszczół.

2. Księga hodowlana dzieli się na część główną i część wstępną.

3. Część główna księgi hodowlanej może być podzielona na klasy, do których zwierzęta są wpisywane w zależności od poziomu cech użytkowych.

4. Jeżeli część główna księgi hodowlanej jest podzielona na klasy, to wpisy o zwierzętach czystorasowych przenoszone z księgi prowadzonej na terytorium innego państwa do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla danej rasy są dokonywane w odpowiedniej klasie, w zależności od poziomu cech użytkowych tych zwierząt.

5. Zwierzę, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym matkę pszczelą, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu, wpisuje się tylko do jednej księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Do części głównej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków jeleniowatych i alpak, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych lub matki pszczele, które:

- 1) pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tego samego gatunku, rasy, odmiany w obrębie rasy, stada, rodu lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub księgi prowadzonej na terytorium innego państwa;
- 2) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym.

7. Do części wstępnej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków jeleniowatych i alpak, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych lub matki pszczele, które:

- 1) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym;
- 2) odpowiadają standardowi hodowlanemu;
- 3) spełniają minimalne wymagania określone dla danej księgi.

Art. 12. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także jeżeli program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu lub linii, dla których prowadzi się tę księgę, nie może być realizowany,

związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą daną księgę hodowlaną, informują ministra właściwego do spraw rolnictwa o zakończeniu jej prowadzenia.

2. W przypadku określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana.

3. W przypadku gdy decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana, a także w przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 10 ust. 7, staną się ostateczne, podmiot, który dotychczas prowadził tę księgę, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z jej prowadzeniem Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt.

Art. 13. 1. Rejestry mogą prowadzić związki hodowców, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa, lub inne podmioty, które uzyskały takie zezwolenie.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli założenia programu krzyżowania mogą być zrealizowane przez ten związek lub podmiot, a liczba zwierząt objętych oceną wartości użytkowej uczestniczących w tym programie jest wystarczająca do jego realizacji.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) program krzyżowania zawierający:

- a) szczegółową charakterystykę rasy, linii lub krzyżówki,
- b) określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu,
- c) opis komponentów i metod krzyżowania,
- d) zasady doboru zwierząt do kojarzeń,
- e) informację o obszarze geograficznym, na którym jest realizowany ten program,
- f) opis sposobu identyfikacji zwierząt,
- g) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt,
- h) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do rejestru,
- i) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę,
- j) zakres prowadzenia oceny wartości genetycznej oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile ta ocena jest prowadzona,
- k) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do rejestru,
- l) regulamin prowadzenia rejestru;

- 2) oświadczenie o liczbie zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu, które mają uczestniczyć w realizacji programu krzyżowania zwierząt;
- 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7;
- 4) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy;
- 5) oświadczenie o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo innego rejestru, albo ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia rejestru, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tego rejestru lub zgłoszonych do wpisu do tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący rejestr:

- 1) w sposób rażąco narusza przepisy określające sposób prowadzenia rejestru i dokonywania w nim wpisów, w szczególności przepis art. 16 ust. 2, lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, lub
- 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5, niezawierające wymaganych informacji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru oraz wiedzę niezbędną do jego prowadzenia, a w przypadku bydła, koni, owiec, kóz, pszczoł i stad zwierząt futerkowych – minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej.

Art. 14. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia rejestru, a także jeżeli program krzyżowania określony dla danego rejestru nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą dany rejestr, informują ministra właściwego do spraw rolnictwa o zakończeniu jego prowadzenia.

2. W przypadku określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której był prowadzony rejestr.

Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych sprawozdaniami, o których mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 6 oraz art. 13 ust. 5, oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.

Art. 16. 1. Do księgi hodowlanej prowadzonej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody lub linie hodowlane, które spełniają warunki wpisu do tej księgi określone w programie hodowlanym.

2. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody lub linie hodowlane, które pochodzą od rodziców spełniających wymagania określone w programie krzyżowania i zostały zidentyfikowane po urodzeniu w sposób określony w tym programie.

Art. 17. 1. Za dokonanie wpisu zwierząt do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego oraz rejestru, za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru, a także za wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, związek hodowców oraz inny podmiot prowadzący daną księgę hodowlaną lub rejestr, a także przedsiębiorstwo hodowlane prowadzące dany rejestr hodowlany, mogą pobierać opłatę, której wysokość nie może przekraczać poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem lub wystawieniem zaświadczenia.

2. Wysokość opłaty pobieranej za wpis do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru oraz warunki, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać taki wpis, podmioty, o których mowa w ust. 1, podają do publicznej wiadomości, w tym ogłaszają na stronach internetowych administrowanych przez te podmioty, o ile takie strony są przez nie prowadzone.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, z wyjątkiem opłaty pobieranej przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, stanowi przychód podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr.

Rozdział 3

Ocena wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012 do prowadzenia:

- 1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub
 - 2) oceny wartości genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a
- biorąc pod uwagę spełnianie przez ten podmiot wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może uwzględnić wyłącznie podmiot, który został wskazany do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej we właściwym zatwierdzonym programie hodowlanym i złożył wniosek o upoważnienie go do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.

3. Mleko, w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz, poddaje się badaniu w laboratoriach, które:

- 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2;
- 2) stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2;
- 3) wdrożyły system kontroli jakości.

Art. 19. 1. Ocenę wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może prowadzić wyłącznie podmiot, który został upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:

- 1) związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru,

2) inny podmiot, który został wskazany w programie hodowlanym dla danej księgi hodowlanej lub w programie krzyżowania dla danego rejestru

– mając na uwadze zapewnienie przez ten związek lub podmiot prawidłowego realizowania powierzonych mu zadań oraz wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny wartości użytkowej lub genetycznej.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może uwzględnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) zakres i metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej;
- 2) opis sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych.

5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują na piśmie tego ministra o zamiarze dokonania zmiany w zakresie lub metodyce prowadzonej oceny wartości użytkowej lub genetycznej co najmniej na 30 dni przed dniem wprowadzenia tej zmiany.

6. W informacji, o której mowa w ust. 5, wskazuje się zakres, cel i uzasadnienie wprowadzanej zmiany oraz termin jej wprowadzenia.

7. Związek hodowców oraz inny podmiot upoważniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest obowiązany do publikowania wyników tej oceny na zasadach określonych w metodyce prowadzenia tej oceny.

Art. 20. 1. Ocena wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona:

- 1) na wniosek albo za zgodą właściciela lub posiadacza zwierząt poddawanych tej ocenie;
- 2) w zakresie i według metodyki określonej przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.

2. Wyniki oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, są udostępniane zainteresowanemu właścicielowi lub posiadaczowi zwierząt poddawanych ocenie.

3. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt,

o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych ocenie o zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do prowadzenia oceny wartości użytkowej oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie i metodyce jej prowadzenia.

4. Ocena wartości genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona w zakresie i według metodyki określonej przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.

5. Ocena wartości genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może być dokonywana, w zależności od specyfiki gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, stada lub typu użytkowego, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej, oceny typu i budowy, rodowodu lub oceny innych cech.

6. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych ocenie o zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do prowadzenia oceny wartości genetycznej oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie i metodyce jej prowadzenia.

Art. 21. 1. Zwierzęta, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, poddaje się ocenie wartości użytkowej lub genetycznej, jeżeli są oznakowane w sposób umożliwiający ich identyfikację.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stad rodzicielskich i towarowych drobiu oraz zwierząt futerkowych.

3. Sposób oznakowania i identyfikacji do celów hodowlanych zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, określa związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej, mając na względzie aby zwierzęta te były oznakowane trwale i indywidualnie, przy użyciu kolczyków, identyfikatorów elektronicznych i znaczków identyfikacyjnych lub za pomocą tatuażu.

Art. 22. 1. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt gospodarskich może być pobierane wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o jej prowadzenie.

2. Wysokość wynagrodzenia za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt gospodarskich urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, jest ustalana w ten sam sposób.

Rozdział 4

Rozród zwierząt gospodarskich

Art. 23. 1. W rozrodzie naturalnym zwierząt hodowlanych gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, wykorzystuje się reproduktory wpisane do ksiąg hodowlanych albo rejestrów.

2. W sztucznym unasiennianiu zwierząt hodowlanych gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, z wyjątkiem pszczoł, wykorzystuje się:

- 1) reproduktory:
 - a) wpisane do księgi hodowlanej albo rejestru,
 - b) ocenione na podstawie wyniku oceny własnych cech użytkowych, ich rozwoju osobniczego lub oceny potomstwa i poddane ocenie wartości genetycznej, o ile przeprowadzenie oceny wartości genetycznej wynika z programu hodowlanego;
- 2) nasienie pochodzące od reproduktorów, spełniających wymagania określone w pkt 1.

Art. 24. 1. W rozrodzie pszczoł wykorzystuje się trutnie pochodzące od matek pszczelich wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów prowadzonych dla linii hodowlanych pszczoł lub od ich córek.

2. Sejmik województwa, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę linii pszczoł, może, w drodze uchwały, zakazać na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczoł lub dopuścić utrzymywanie pszczoł określonej linii. Zadanie to jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

Art. 25. 1. Produkcję piskląt prowadzi się przy wykorzystaniu jaj wylęgowych pochodzących od rodów wpisanych do ksiąg hodowlanych lub mieszańców wpisanych do rejestrów.

2. Pisklęta hodowlane drobiu mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli pochodzą od rodów wpisanych do ksiąg hodowlanych lub mieszańców wpisanych do rejestrów.

Art. 26. 1. Podmiot prowadzący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, punkt kopulacyjny dla zwierząt gospodarskich:

- 1) wykorzystuje reproduktory spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 23 ust. 1;
- 2) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy świadectwo jej pokrycia, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego krycia, w szczególności datę jego przeprowadzenia.

2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e i f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia.

Art. 27. 1. Każdą partię materiału biologicznego zwierząt hodowlanych gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, wprowadzaną do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaopatruje się w dokument handlowy zawierający:

- 1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału;
- 2) termin pobrania lub produkcji tego materiału;
- 3) informacje o producencie lub odbiorcy tego materiału.

2. Dokument handlowy jest wydawany przez podmiot wprowadzający materiał biologiczny do obrotu, który:

- 1) prowadzi działalność w zakresie:
 - a) pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub
 - b) przechowywania nasienia, lub
 - c) pozyskiwania, produkowania lub przechowywania komórek jajowych lub zarodków, lub

- 2) utrzymuje drób hodowlany

– zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Art. 28. 1. Działalność prowadzona na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zakresie:

- 1) pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, przez centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, lub
- 2) pozyskiwania lub produkowania zarodków zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, przez zespół, o którym mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, lub
- 3) pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub
- 4) przechowywania nasienia zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b

– podlega zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa w terminie 60 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855), dotycząca danej działalności, stała się ostateczna.

2. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, dotyczącej danej działalności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 29. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania:

- 1) zaopatruje się w nasienie wyłącznie:
 - a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub
 - b) w punktach dystrybucji nasienia knurów, o ile nasienie to zostanie wykorzystane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - c) u podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3 i 4 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b;
- 2) wykorzystuje nasienie:
 - a) spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b – d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub
 - b) pochodzące od reproduktorów, spełniających wymagania określone w art. 23 ust. 2 pkt 1 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b;

- 3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, i prowadzi dokumentację w tym zakresie;
- 4) przekazuje związkowi hodowców prowadzącemu ocenę wartości użytkowej lub innemu podmiotowi upoważnionemu do prowadzenia tej oceny informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej, niezwłocznie po ich wykonaniu, w sposób określony przez ten związek lub podmiot.

2. Zabiegi sztucznego unasienniania w ramach wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze weterynarii, a także inne osoby, które:

- 1) złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania danego gatunku zwierząt gospodarskich obejmujące:
 - a) zajęcia teoretyczne z zakresu:
 - anatomii i fizjologii zwierząt,
 - regulacji prawnych dotyczących organizacji hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich,
 - selekcji i doboru zwierząt do kojarzeń,
 - interpretacji informacji zawartych w świadectwach zootechnicznych lub innych dokumentach hodowlanych,
 - b) zajęcia praktyczne z zakresu:
 - postępowania z nasieniem,
 - wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania;

- 2) uzyskały uprawnienia do ich wykonywania na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej i posiadają zaświadczenie potwierdzające nabycie tych uprawnień.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może być prowadzone przez podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, jest wydawana w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić szkolenie, jeżeli ten podmiot przedstawi:

- 1) program szkolenia uwzględniający zakres, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz plan jego realizacji;
- 2) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;

- 3) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz kwalifikacje osób wchodzących w jej skład;
- 4) sposób przeprowadzania egzaminu kończącego szkolenie;
- 5) zakres informacji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, powołuje komisję egzaminacyjną w celu przeprowadzenia egzaminu kończącego szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

6. W skład komisji egzaminacyjnej mogą wchodzić osoby, które posiadają wykształcenie wyższe uzyskane na kierunku:

- 1) zootechnika, weterynaria lub rolnictwo, lub
- 2) innym niż określony w pkt 1 oraz złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie po przeprowadzeniu egzaminu sporządza protokół z jego przebiegu.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, na podstawie protokołu zawierającego wyniki przeprowadzonego egzaminu wydaje zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 3, jeżeli podmiot prowadzący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1:

- 1) nie realizuje programu szkolenia lub realizuje program inny niż załączony do wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub
- 2) nie wydaje zaświadczeń o ukończeniu szkolenia lub wydaje zaświadczenia niezgodne z wzorem, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, lub
- 3) nie powołuje komisji egzaminacyjnej lub powołuje w jej skład osoby, które nie posiadają wymaganych kwalifikacji, o których mowa w ust. 4 pkt 3, lub
- 4) nie spełnia warunku określonego w ust. 7.

Art. 30. 1. Właściwym do wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Zezwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej na wniosek związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego uznanych na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012.

2. W przypadku wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, odstępstwo, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, dotyczy

również centrum i zespołu, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, wymienionych we właściwych zatwierdzonych programach hodowlanych.

Art. 31. Przepisów art. 23, art. 24 i art. 29 nie stosuje się do badań naukowych i prac rozwojowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556) prowadzonych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich przez jednostki naukowe i uczelnie w rozumieniu tej ustawy.

Art. 32. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wydawania i przechowywania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowy zakres informacji w nich zawartych, mając na względzie zapewnienie bezpiecznego obrotu materiałem biologicznym oraz ujednolicenie informacji zawartych w tych dokumentach.

Rozdział 5

Ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich

Art. 33. 1. Rasy zwierząt gospodarskich, których niska lub malejąca liczebność stwarza zagrożenie dla ich istnienia, obejmuje się ochroną zasobów genetycznych polegającą na utrzymywaniu żywych zwierząt gospodarskich lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.

2. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona w sposób określony w programie ochrony zasobów genetycznych. Program ten określa:

- 1) populację ras zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem i potwierdzenie statusu zagrożenia wyginięciem w odniesieniu do tych ras w oparciu o liczbę samic danej rasy wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej dla tej rasy;
- 2) cel, jaki ma zostać osiągnięty w wyniku jego realizacji;
- 3) zakres i metody służące jego realizacji;
- 4) zakres kriokonserwacji materiału biologicznego i sposób wykorzystania tego materiału.

3. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie:

- 1) opracowuje programy ochrony zasobów genetycznych dla poszczególnych ras zwierząt gospodarskich, o których mowa w ust. 1;

- 2) współpracuje z uznanymi związkami hodowców lub związkami hodowców i innymi podmiotami, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, w zakresie realizacji programów ochrony zasobów genetycznych;
- 3) wydaje zaświadczenia o objęciu programem ochrony zasobów genetycznych zwierząt;
- 4) gromadzi i przechowuje materiał biologiczny podlegający kriokonserwacji zgodnie z programem ochrony zasobów genetycznych;
- 5) informuje właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych.

Rozdział 6

Kontrola hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich

Art. 34. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadza kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, zwane dalej „kontrolami”, u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.

2. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt wykonują czynności kontrolne w ramach kontroli po uzyskaniu upoważnienia do ich wykonywania udzielonego przez dyrektora tej jednostki lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, wykonując czynności kontrolne, po przedstawieniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, do zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany lub przechowywany materiał biologiczny;
- 2) oględzin zwierząt gospodarskich, przeprowadzania badań i pobierania próbek krwi oraz próbek materiału biologicznego;
- 3) kontroli świadectw zootechnicznych, dokumentów hodowlanych i innych dokumentów związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) żądania pisemnych i ustnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, z zachowaniem przepisów sanitarnych i weterynaryjnych.

5. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym udostępnia dokumenty hodowlane oraz inne dokumenty związane z przedmiotem kontroli, a także doprowadza zwierzęta.

Art. 35. 1. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt po przeprowadzeniu kontroli sporządzają protokół z przebiegu kontroli, w którym wskazuje się stwierdzone uchybienia lub ich brak.

2. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień, przedmiotem których jest hodowla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne oraz ustanawia termin usunięcia uchybień, nie krótszy niż 7 dni.

3. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 2, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt może zaproponować zastosowanie określonego środka wymienionego w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012, oraz termin jego obowiązywania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zastosować jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie:

- 1) lit. a–c i lit. f rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku uchybień, o których mowa w ust. 2;
- 2) lit. d albo e rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku gdy zachodzą przesłanki ich zastosowania.

Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Jeżeli uchybienie skutkujące zastosowaniem środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c lub lit. f rozporządzenia 2016/1012, zostanie usunięte minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć ten środek przez zmianę albo uchylenie decyzji nakładającej ten środek.

6. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. e rozporządzenia 2016/1012, podmiot wobec którego zastosowano ten środek przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego do Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

7. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień, przedmiotem których jest hodowla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, oraz prowadzenie rejestru, dyrektor

Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszenia, przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wyznacza termin ich usunięcia, nie krótszy niż 7 dni.

8. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 7, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt może proponować zastosowanie określonego środka wymienionego w art. 10 ust. 7 lub art. 13 ust. 6, lub cofnięcie upoważnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 19 ust. 2.

Art. 36. Dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt składa do dnia 31 stycznia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w roku poprzednim.

Rozdział 7

Warunki udziału koniowatych w zawodach konnych

Art. 37. 1. Zawody konne służą ocenie wartości użytkowej koniowatych i są przeprowadzane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi przeprowadzania zawodów konnych z udziałem koniowatych.

2. Warunki dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnic między koniowatymi, które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do:

- 1) warunków ich udziału w zawodach, zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych;
- 2) kryteriów sędziowania;
- 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) zawodów organizowanych dla koniowatych, wpisanych do ksiąg hodowlanych, których celem jest ich selekcja;
- 2) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych;
- 3) imprez historycznych lub tradycyjnych.

4. Organizator zawodów konnych niezwłocznie powiadamia na piśmie posiadacza zwierzęcia o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w zawodach.

5. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 3, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w formie pisemnej i elektronicznej, do dnia 31 marca, informacje o zawodach, które:

- 1) odbyły się w roku poprzednim;
- 2) są planowane w danym roku, z podaniem przyczyn uzasadniających zastosowanie odstępstw od warunków określonych w ust. 2 przy organizacji tych zawodów.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, zawierają:

- 1) określenie rodzaju lub typu zawodów konnych;
- 2) wskazanie sposobu przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowego udziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych;
- 3) kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.

7. Na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych organizator zawodów konnych może przeznaczyć nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w ust. 5 pkt 2, innym państwom członkowskim Unii Europejskiej i podaje je do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 38. 1. Kto:

- 1) w rozrodzie naturalnym lub prowadząc punkt kopulacyjny wykorzystuje reproduktory niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, lub – w odniesieniu do zwierząt, o których w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 23 ust. 1 ustawy,
- 2) wykorzystuje w rozrodzie pszczoł trutnie niespełniające wymagań określonych w art. 24 ust. 1,

- 3) utrzymuje pszczoły wbrew zakazowi określoneemu przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 24 ust. 2,
- 4) utrzymuje pszczoły innych linii niż określone przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 24 ust. 2,
- 5) wykonuje zabiegi sztucznego unasienniania:
 - a) wykorzystując nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 23 ust. 2 pkt 2, lub,
 - b) zaopatruje się w nasienie u podmiotów innych niż określone w art. 29 ust. 1 pkt 1,
- 6) przy wprowadzaniu do handlu zwierząt hodowlanych czystorasowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt:
 - a) nie zaopatruje tych zwierząt lub materiału biologicznego w świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, lub
 - b) wydaje świadectwo zootechniczne niespełniające wymagań określonych w art. 30 ust. 6 rozporządzenia 2016/1012, lub
 - c) korzysta z odstępstwa, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, nie posiadając zezwolenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy, lub
 - d) korzysta z odstępstwa, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, nie będąc wymienionym we właściwym zatwierdzonym programie hodowlanym,
- 7) prowadząc działalność wymienioną w art. 28 ust. 1 nie zgłosił ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa prowadzenia tej działalności, w art. ust. terminie, o którym mowa w art. 28 ust. 1,
- 8) wykorzystuje do produkcji piskląt jaja wylęgowe niespełniające wymagań określonych w art. 25 ust. 1,
- 9) wprowadza do obrotu pisklęta hodowlane drobiu niespełniające wymagań określonych w art. 25 ust. 2,
- 10) organizuje zawody konne:
 - a) nie przestrzegając warunków określonych w art. 37 ust. 2 lub
 - b) nie powiadamiając niezwłocznie na piśmie posiadacza zwierzęcia o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w zawodach konnych, lub
 - c) nie przekazując w terminie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5, lub

- d) przeznacza więcej niż 20 % nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych,
- 11) przechowuje lub wprowadza do obrotu nasienie reproduktorów niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 23 ust. 2 pkt 2
- podlega karze grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 2-4, 8 i 9, można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiła własności sprawy.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 39. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056) w art. 38a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 40. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 970) art. 2 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontrola dokumentów – sprawdzanie świadectw weterynaryjnych lub innych dokumentów towarzyszących przesyłce zwierząt lub przesyłce produktów, w tym dokumentów, o których mowa w art. 37 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt

(„rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016 r., str. 66);”.

Art. 41. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 546) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) właściwy podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,

2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g i h rozporządzenia 2016/262;”;

2) w art. 32 ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych, hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości genetycznej lub użytkowej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.”.

Art. 42. 1. Do czasu upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów na podstawie art. 19 ust. 2 zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych prowadzi Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt pobiera opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczoł i zwierząt futerkowych, a także publikowaniu jej wyników.

Art. 43. 1. Podmiot upoważniony do prowadzenia szkoleń dla podmiotów wykonujących usługi w zakresie sztucznego unasienniania na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 52, zachowuje prawo do ich prowadzenia.

2. Podmiot prowadzący działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 52, dokonuje zgłoszenia faktu prowadzenia takiej działalności ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa w formie pisemnej, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wniosek, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, złożony i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zgłoszenie, o którym mowa w art. 28 ust. 1 niniejszej ustawy, a wszelkie postępowania umarza się.

4. Związek hodowców lub inny podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub rejestru zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 22 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, uznaje się za związek hodowców lub inny podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1, pod warunkiem złożenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 3, nie złożył w terminie dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3, lub jeżeli te dokumenty nie spełniają wymagań określonych w ustawie.

6. Osoby, które ukończyły szkolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 52, uznaje się za osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1.

Art. 44. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 45. Wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów, w tym rejestrów świń, prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów uważa się za wpisy dokonane

odpowiednio w księdze hodowlanej, rejestrze lub rejestrze hodowlanym w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 46. Postępowanie w sprawach określonych w:

- 1) art. 17 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia jej wejścia w życie prowadzi się jako postępowanie w sprawach o:
 - a) uznanie za związek hodowców na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, określonych w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012,
 - b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcja 2 rozporządzenia 2016/1012, określonych w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012;
- 2) art. 18 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia jej wejścia w życie prowadzi się jako postępowanie w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 niniejszej ustawy;
- 3) art. 21 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia jej wejścia w życie prowadzi się jako postępowanie w sprawach o:
 - a) uznanie za związek przedsiębiorstwo hodowlane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, określonych w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012,
 - b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcja 2 rozporządzenia 2016/1012, określonych w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012;
- 4) art. 22 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 52, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia jej wejścia w życie prowadzi się jako postępowanie w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 47. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt działające na podstawie art. 4 ustawy, o której mowa w art. 52, staje się Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 48. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 6 oraz art. 13 ust. 5, składa się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 49. Do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 19 ust. 2, lecz nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ocenę wartości użytkowej i genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić podmioty, które zostały upoważnione do jej prowadzenia na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 53.

Art. 50. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6 i art. 39 ustawy, o której mowa w art. 53, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 4, art. 10 ust. 8, art. 13 ust. 7 oraz art. 32, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 51. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi w roku:

- 1) 2018 – 89 868 tys. zł;
- 2) 2019 – 89 868 tys. zł;
- 3) 2020 – 92 115 tys. zł;
- 4) 2021 – 92 115 tys. zł;
- 5) 2022 – 92 115 tys. zł;
- 6) 2023 – 92 115 tys. zł;
- 7) 2024 – 92 115 tys. zł;
- 8) 2025 – 92 115 tys. zł;
- 9) 2026 – 92 115 tys. zł;
- 10) 2027 – 94 418 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

3. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, polega na obniżeniu, określonych w odrębnych przepisach, jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych dla podmiotów

wykonujących zadania na rzecz rolnictwa, do poziomu gwarantującego, że ten limit nie zostanie przekroczony.

Art. 52. Traci moc ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132).

Art. 53. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2018 r.

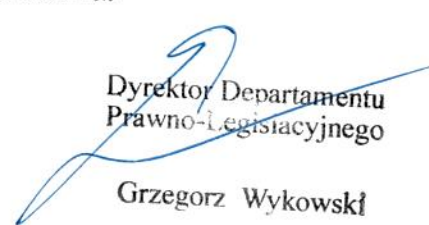

DIREKTOR DEPARTAMENTU
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii
Krzystian Popławski

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Krzysztof Jurgiel

Naczelnik Głównego Urzędu
Paweł Maczek

PODSEKRETARZ STANU
Ewa Lech

Dyrektor Departamentu
Prawno-Legislacyjnego

Grzegorz Wykowski

DIREKTOR DEPARTAMENTU
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii

Krzystian Popławski

UZASADNIENIE

Projekt ustawy *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* ma zastąpić obecnie obowiązującą ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132). Ustawa ta w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich. Ustawa ta jest zgodna z przepisami Unii Europejskiej z zakresu zootechniki, które będą obowiązywały do momentu wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. *w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt* („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE z dnia 29 czerwca 2016 r. L 171, str. 66-143) (zwanego dalej rozporządzeniem 2016/1012). Mając na uwadze, że rozporządzenie 2016/1012 będzie stosowane od dnia 1 listopada 2018 r., istnieje konieczność dostosowania w tym zakresie aktualnie obowiązujących polskich przepisów z zakresu zootechniki.

W art. 2 pkt 1 projektu ustawy określona została definicja zwierząt gospodarskich, których gatunki zostały odpowiednio rozróżnione w lit. a i lit. b. Mając na uwadze, że wdrażane do projektu ustawy przepisy rozporządzenia 2016/1012 dotyczą tylko niektórych gatunków zwierząt gospodarskich, koniecznym było rozróżnienie w ww. definicji tych gatunków zwierząt od pozostałych. W związku z powyższym art. 2 pkt. 1 lit. a dotyczy gatunków zwierząt gospodarskich, o których mowa w przepisach rozporządzenia 2016/1012 tj. bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, natomiast art. 2 pkt 1 lit. b dotyczy pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich, których hodowla będzie regulowana w projekcie ustawy, tj. jeleniowate, drób, zwierzęta futerkowe, alpaki i pszczoła miodna, zwane dalej innymi gatunkami zwierząt gospodarskich. W artykule tym zdefiniowano również niektóre inne pojęcia z zakresu zootechniki, które będą stosowane w treści ustawy.

Projekt ustawy reguluje sprawy z zakresu hodowli i oceny wartości użytkowej i genetycznej, prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych dla świń i rejestrów dla pozostałych zwierząt gospodarskich, a także ochrony zasobów genetycznych oraz nadzoru nad hodowlą i rozrodem wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, określonych w art. 2 pkt. 1 tego projektu. Przy opracowaniu projektu ustawy zastosowano konstrukcję dotychczas

obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, która była aktem prawnym czytelnym i sprawnie działającym.

Projekt ustawy zakłada, że Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt (zwane dalej KCHZ), działające na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie *Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1816), będzie wykonywało wszystkie dotychczasowe zadania w zakresie kontroli sposobu prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych dla świń i rejestrów hodowlanych dla pozostałych zwierząt gospodarskich, oceny wartości użytkowej i genetycznej, sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania z zakresu postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej, prowadzenia laboratorium referencyjnego badającego mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz. Dodatkowo, KCHZ będzie wykonywało kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 pkt. 18 rozporządzenia 2016/1012. Wyznaczenie KCHZ do przeprowadzania kontroli urzędowych stanowi realizując kompetencji przyznanych państwom członkowskim Unii Europejskiej do wyznaczenia właściwego organu, któremu powierzają one odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych.

W świetle obowiązującej ustawy *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, oprócz kontroli w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, KCHZ posiada uprawnienia związane z zarządzaniem majątkiem Skarbu Państwa, które zostanie utrzymane. Art. 6 projektu ustawy zakłada bowiem, że KCHZ może, za zgodą ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędną do wykonywania powierzonych mu zadań. Taki sam przepis znajduje się w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*. Aktualnie z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ korzysta Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej, które użytkują pomieszczenia w budynkach będących w trwałym zarządzie KCHZ w Koszalinie, Gdańsku, Poznaniu i Rzeszowie oraz ponoszą zwykłe koszty wynikające z utrzymania i eksploatacji tych pomieszczeń. Mając na uwadze, że aktualnie podpisane umowy użyczenia nie zostaną wygaszone do dnia wejścia w życie projektu ustawy, a także, że nie jest możliwe stwierdzenie, że w przyszłości inne związki hodowców prowadzące księgi hodowlane nie będą potrzebowały skorzystać

z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędnej do wykonywania powierzonych mu zadań w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, w projekcie ustawy wprowadzono przepis, który umożliwi zawarcie umowy użyczenia.

Ponadto, w art. 7 projektu ustawy wprowadzono przepisy materialne, które będą podstawą do dofinansowania z budżetu państwa realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Dofinansowanie to będzie realizowane na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w formie dotacji przedmiotowych. Wysokość łącznej kwoty dotacji jakie będą mogły być udzielone w danym roku, określać będzie ustawa budżetowa na dany rok. W art. 51 projektu ustawy określony został maksymalny limit wydatków budżetu państwa na lata 2018-2027, będący skutkiem finansowym ustawy, natomiast minister właściwy do spraw rolnictwa zobowiązany został do nieprzekroczenia limitu tych wydatków. Łączna suma udzielonych dotacji w latach 2018-2027 wyniesie 918 958 tys. zł. Możliwość refundowania kosztów realizacji niektórych zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej dopuszczają przepisy unijne regulujące sprawy dotyczące pomocy państwa w rolnictwie, tj. rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. *uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej* oraz Wytyczne Unii Europejskiej *w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014 – 2020*. Zgodnie z tymi przepisami, w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, hodowcom zwierząt będącym mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów załącznika I do rozporządzenia nr 702/2014, zwanym dalej „hodowcami MŚP”, może być udzielana pośrednio pomoc w formie subsydiowanych usług, polegających na:

- 1) prowadzeniu ksiąg hodowlanych (pomoc o stawce do 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą),
- 2) prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich (pomoc o stawce do 70% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą).

Pomoc ta może być wypłacana wyłącznie jako refundacja kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich. Wynikające z przepisów unijnych kierunki pomocy państwa na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej lub genetycznej

zwierząt umożliwiają skierowanie wsparcia na realizację zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Obecnie kierunki te zostały uwzględnione w rozdziale II „Dotacje na dofinansowanie kosztów postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej”, w § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2016 r. w *sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa* (Dz.U. poz. 1170). W trakcie uzgodnień projektu tego rozporządzenia Rządowe Centrum Legislacji, w piśmie znak RCL.DPŚiL.542.338/2015 z dnia 24 marca 2015 r., zwróciło uwagę, że w świetle art. 130 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), możliwość udzielania i wypłacania dotacji przez organy dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa powinna zostać określona w odrębnych przepisach. W związku z tą uwagą, w art. 7 projektu ustawy wprowadzono przepisy materialne, które umożliwiają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa udzielenie dotacji, w drodze decyzji administracyjnej, na dofinansowanie z budżetu państwa kosztów realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej.

W art. 8 określono, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie dokonywał uznania lub odmawiał uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, w drodze decyzji administracyjnej, stowarzyszeń hodowców, organizacji hodowlanych lub podmiotów publicznych albo prywatnych przedsiębiorstw prowadzących działalność w zamkniętych systemach produkcji, które wystąpią z wnioskiem o takie uznanie, zgodnie z trybem określonym w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi również wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, który uprawniony podmiot będzie mógł złożyć w formie elektronicznej. W artykule tym określono również procedurę postępowania w przypadku zamiaru wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji o odmowie uznania wnioskującego za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane. W celu zrealizowania uprawnień strony, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2016/1012 przyjęto, że złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

W art. 9 określona została procedura postępowania w przypadku zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, programu hodowlanego złożonego przez uznany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane lub zmiany tego programu. Zatwierdzenie nowego programu hodowlanego lub wprowadzenie

zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego następować będzie w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Do postępowania w sprawie wprowadzania zmian w zatwierdzonych programach hodowlanych stosowane będą przepisy o milczącym załatwieniu sprawy, z tym, że sprawa będzie uznawana za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie określonym w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, tj. w ciągu 90 dni, minister właściwy do spraw rolnictwa nie wyda decyzji kończącej postępowanie (milczące zakończenie postępowania). W przypadkach, gdy program hodowlany będzie przewidywał zastosowanie dozwolonych rozporządzeniem 2016/1012 odstępstw polegających na stosowaniu specjalnych zasad wpisu zwierząt do sekcji głównej księgi, tworzeniu nowej rasy lub odtwarzaniu rasy, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub wprowadzenia zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na skorzystanie z tego odstępstwa lub przepisów szczególnych dotyczących tworzenia lub odtworzenia rasy. Również w przypadku, gdy uznany związek lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza delegować możliwość wystawiania świadectw zootechnicznych dla nasienia oferowanego do wewnątrzwspólnotowego handlu lub obrotu nasieniem na wskazane w programie hodowlanym centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia zatwierdzone do celów wewnątrzwspólnotowego handlu nasieniem zgodnie z prawem Unii Europejskiej, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub wprowadzenia zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na takie delegowanie. Przepis ten realizuje kompetencje przyznane państwom członkowskim Unii Europejskiej do wyrażenia zgody na odmienne uregulowania, o których mowa w art. 19 ust. 2 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

W artykule tym określono również termin, w jakim związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane mają obowiązek poinformować ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym będą realizowały swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego. Procedura powiadamiania przez właściwy organ państwa członkowskiego, który uznał związek hodowców zamierzający rozszerzyć obszar geograficzny, na którym będzie on realizował swój program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, została określona w art. 12 rozporządzenia 2016/1012. Powiadomienia tego dokonuje państwo członkowskie, w jednym z języków urzędowych tego powiadamianego państwa, na co najmniej 90 dni przed planowanym rozpoczęciem realizowania programu hodowlanego na terytorium tego państwa

członkowskiego. Dlatego w art. 9 ust. 6 projektu ustawy, na związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zamierzające rozszerzyć obszar geograficzny, na którym realizują swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego, nałożono obowiązek informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o tym zamiarze na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji tego programu oraz załączenia przetłumaczonego na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym będzie realizowany ten program, powiadomienia oraz zatwierdzonego programu hodowlanego. Punktem odniesienia dla tego terminu jest data planowanego rozpoczęcia realizowania programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego. Na długość tego terminu składa się termin, o którym mowa w 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2016/1012, tj. 90 dni oraz okres 30 dni potrzebny na skompletowanie dokumentów niezbędnych do przekazania do właściwych organów powiadamianego państwa członkowskiego.

Związki hodowców oraz przedsiębiorstwa hodowlane zostały również zobowiązane do składania corocznych sprawozdań z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, w tym liczby zwierząt zgłoszonych i wpisanych do danej księgi hodowlanej, w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. Obowiązek składania takich sprawozdań nakładała również ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*.

W art. 10 projektu ustawy określone zostały wymagania, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012, oraz tryb w jakim składane są wnioski do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich. Wymagania te, jak również tryb udzielania i cofania zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz zastrzeżenie, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się tylko jedną księgę hodowlaną dla zwierząt gatunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b projektu ustawy, w tym rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł, są podobne do dotychczas obowiązujących przepisów prawnych.

W artykule tym znajduje się również upoważnienie ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia dodatkowych wymagań jakie stawiane są tym związkom hodowców lub innym podmiotom prowadzącym księgi hodowlane w zakresie warunków i sposobu

prowadzenia ksiąg oraz obowiązku posiadania wykwalifikowanego personelu gwarantującego prawidłowe ich prowadzenie.

W art. 11 projektu ustawy uregulowano zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, podział ksiąg hodowlanych na część główną i wstępną oraz wymagania stawiane zwierzętom wpisywanym do odpowiednich części tych ksiąg.

W art. 12 projektu ustawy określony został tryb postępowania w przypadku, gdy upoważniony związek hodowców lub inny podmiot zrezygnuje z dalszego prowadzenia określonej księgi hodowlanej lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego określonego dla tej księgi. Upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien wówczas poinformować o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji. W przypadku, gdy decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji, na podstawie której prowadzona była księga hodowlana, stanie się ostateczna, dokumentacja związana z prowadzeniem księgi hodowlanej powinna zostać niezwłocznie przekazana do KCHZ. Należy podkreślić, że zasady dotyczące prowadzenia ksiąg hodowlanych dla innych gatunków zwierząt gospodarskich są takie same jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*. Zmienił się natomiast tryb postępowania w przypadku, gdy z przyczyn określonych w ustawie, decyzja zezwalająca na prowadzenia księgi hodowlanej powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego.

W art. 13 projektu ustawy określone zostały zasady prowadzenia rejestrów dla gatunków zwierząt gospodarskich innych niż świny (zasady prowadzenia rejestrów hodowlanych świń zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012) oraz wymagania jakie stawiane są podmiotom ubiegającym się o uzyskanie zezwolenia do prowadzenia takiego rejestru. Dodatkowe wymagania stawiane takim podmiotom, dotyczące sposobu prowadzenia rejestrów czy posiadania wykwalifikowanej kadry pracowników, określone zostaną w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Również w przypadku rezygnacji prowadzącego rejestr z dalszego jego prowadzenia lub niemożliwości realizacji programu krzyżowania określonego dla tego rejestru upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien poinformować o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji (art. 14 projektu ustawy).

W stosunku do ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* zmianie ulegnie procedura eliminowania z obiegu prawnego decyzji

zezwalających związkom hodowców lub innym podmiotom na prowadzenie ksiąg hodowlanych lub rejestrów zwierząt gospodarskich. W świetle projektowanych przepisów minister będzie uprawniony do wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie decyzji zezwalającej na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru, gdy prowadzący tę księgę hodowlaną lub rejestr zrezygnuje z ich prowadzenia lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego lub programu krzyżowania.

W art. 15 projektu ustawy zawarte zostało upoważnienie ministra właściwego do spraw rolnictwa w zakresie określenia w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych oraz rejestrów zwierząt gospodarskich. Nieskładanie w terminie sprawozdań z prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru, lub niezawarcie w sprawozdaniu informacji określonych w rozporządzeniu może skutkować cofnięciem zgody na prowadzenie określonej księgi lub rejestru.

W art. 16 projektu ustawy określono wymagania jakie muszą spełniać zwierzęta hodowlane wpisywane do ksiąg hodowlanych prowadzonych dla zwierząt gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b projektu, i rejestrów zwierząt gospodarskich.

W art. 17 projektu ustawy przewidziano możliwość pobierania przez związki hodowców, przedsiębiorstwa hodowlane lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane, rejestry hodowlane i rejestry opłat za dokonanie wpisu do ksiąg lub rejestrów, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie takiego wpisu oraz wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. W projekcie ustawy proponuje się, aby wysokości ww. opłat były ustalane samodzielnie przez uprawnione podmioty na podstawie poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem, wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa zootechnicznego. Wysokości tych opłat oraz warunki jakie muszą zostać spełnione, aby uzyskać taki wpis będą podawane do publicznej wiadomości, w tym również ogłaszane na stronach internetowych administrowanych przez te związki lub podmioty, o ile takie strony są przez nie prowadzone. Pobierane opłaty stanowić będą przychód podmiotu prowadzącego daną księgę lub rejestr, a ich wysokość nie może przekraczać poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem lub wystawieniem zaświadczenia. Dotychczas, zgodnie z ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, maksymalna wysokość opłaty, jaka mogła zostać pobrana przez prowadzącego księgę lub rejestr za wpis zwierzęcia do danej księgi lub rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu lub wydanie świadectwa

potwierdzającego pochodzenie zwierzęcia, określona została w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007 r. *w sprawie maksymalnej wysokości opłat pobieranych za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej i rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych i materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu* (Dz. U. Nr 250, poz. 1876, z 2015 r. poz. 179 oraz z 2016 r. poz. 466). Pobierane opłaty stanowić będą przychód podmiotu prowadzącego daną księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr. Przepis ten nie dotyczy opłat pobieranych przez KCHZ za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru prowadzonych przez KCHZ, które zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych*, stanowią przychód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 18 projektu ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa będzie, w drodze rozporządzenia, upoważniał podmioty niebędące związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym, do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt gatunków, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Upoważnienie to mogą otrzymać wyłącznie podmioty, które będą spełniały wymagania określone w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, zostaną wskazane do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej we właściwym zatwierdzonym programie hodowlanym oraz złożą wnioski o takie upoważnienie. W artykule tym określono również wymagania jakie muszą spełniać laboratoria, w których badane jest mleko w ramach prowadzonej oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz. Podobne wymagania stawiano takim laboratoriom również w obowiązującej ustawie *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*.

W art. 19 projektu ustawy uregulowano sprawy prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich gatunków innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012. Proponuje się, aby ww. oceny wartości użytkowej lub genetycznej tych zwierząt gospodarskich były prowadzone wyłącznie przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru lub podmiot, który został wskazany do prowadzenia takiej oceny w programie hodowlanym dla danej księgi hodowlanej lub w programie krzyżowania dla danego rejestru, które zostały upoważnione do tego w drodze rozporządzenia. Podmiot ubiegający się o takie upoważnienie jest zobowiązany dołączyć do złożonego wniosku zakres i metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej oraz opisać sposób

oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych, a także publikować wyniki tej oceny w sposób i terminach wynikających z metodyki jej prowadzenia. Upoważnione związki hodowców lub inne podmioty będą zobowiązane do informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o planowanych zmianach w metodyce prowadzonej przez nie oceny wartości użytkowej lub genetycznej na 30 dni przed wprowadzeniem planowanej zmiany w tej metodyce oraz poinformowania o przyczynach i celu wprowadzania tych zmian.

W art. 20-21 projektu ustawy określone zostały zasady prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012 oraz sposób oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów prowadzenia tych ocen. Upoważnione podmioty są zobowiązane do informowania zainteresowanych hodowców o zakresie i metodyce prowadzonej przez nich oceny, a także o planowanych zmianach stosowanej metodyki oceny. Przepisy te nie różnią się od dotychczas obowiązujących regulacji w tym zakresie, zawartych w uchylanej ustawie *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*. Jednakże, projekt ustawy przewiduje, iż art. 20-21 będą regulować sprawy prowadzenia ocen wartości użytkowej i genetycznej gatunków zwierząt gospodarskich nie objętych rozporządzeniem 2016/1012. Zgodnie z art. 22 projektu ustawy, podmioty upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt gospodarskich wszystkich gatunków mogą pobierać wynagrodzenie za wykonywane usługi, a wysokość pobieranego wynagrodzenia za prowadzenie oceny zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej powinna być ustalana w taki sam sposób.

W art. 23-25 projektu ustawy określone zostały wymagania stawiane zwierzętom gatunków zwierząt gospodarskich innych niż objęte rozporządzeniem 2016/1012, wykorzystywanym w rozrodzie naturalnym, a także wymagania stawiane reproduktorom, których nasienie wykorzystywane jest do sztucznego unasienniania. Określono również wymagania stawiane trutniom wykorzystywanym w rozrodzie pszczół oraz wprowadzanym do obrotu jajom wylęgowym wykorzystywanym do wylęgu piskląt hodowlanych.

W art. 26 projektu ustawy nałożono na podmioty prowadzące punkty kopulacyjne oraz zespoły wykorzystujące zarodki zwierząt gospodarskich, obowiązek wydawania świadectw pokrycia i zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodków. Zarówno wymagania dotyczące reproduktorów wykorzystywanych w rozrodzie naturalnym, sztucznym unasiennianiu jak i wymagania dotyczące prowadzenia rozrodu pszczół oraz prowadzenia

wylęgu piskląt i wprowadzania do obrotu piskląt hodowlanych, a także wydawania świadectw pokrycia lub zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodka, są takie same jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*.

W podobny sposób do obowiązujących obecnie przepisów, w art. 27 projektu ustawy, uregulowano kwestię wystawiania i zaopatrywania w dokument handlowy każdej partii wprowadzanego do obrotu materiału biologicznego zwierząt gospodarskich, umożliwiającą identyfikację dawcy lub dawców tego materiału, a także zawierający termin pobrania lub produkcji tego materiału biologicznego oraz dane umożliwiające identyfikację producenta i odbiorcy materiału biologicznego, z tym, że obowiązek zaopatrywania przesyłek materiału biologicznego w dokument handlowy ograniczono wyłącznie do przesyłek materiału biologicznego zwierząt gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 każde zwierzę hodowlane czystorasowe lub partia materiału biologicznego pochodzącego od takich zwierząt wprowadzane do obrotu zarówno pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej jak i wewnątrz tych państw muszą być zaopatrzone w świadectwa zootechniczne, których sposób wystawiania, wzory oraz zakres informacji w nich zawartych określone zostały w tym rozporządzeniu.

Zgodnie z art. 28 projektu ustawy podmioty prowadzące, na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, centra pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub zespoły pozyskiwania lub produkowania zarodków zatwierdzone, zgodnie z prawem Unii Europejskiej, do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem zwierząt gatunków określonych w rozporządzeniu 2016/1012, a także podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia innych gatunków zwierząt gospodarskich, mają obowiązek informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o prowadzeniu takiej działalności w terminie 60 dni od dnia uzyskania decyzji wydanej przez powiatowego lekarza weterynarii o spełnieniu przez dany podmiot warunków weterynaryjnych określonych dla prowadzenia określonego typu działalności oraz załączania do tego zgłoszenia kopii tej decyzji. W uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia oraz przechowywania i dostarczania nasienia wymagało zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, udzielanej w drodze decyzji administracyjnej. Zaproponowana zmiana ma na celu

ułatwienie prowadzenia działalności przez podmioty, które uzyskały decyzję powiatowego lekarza weterynarii o spełnieniu warunków weterynaryjnych określonych dla danej działalności i które nie będą musiały występować o dodatkowe zezwolenie do ministra właściwego do spraw rolnictwa, a jedynie powiadomią go o fakcie prowadzenia danej działalności.

W art. 29 projektu ustawy określone zostały wymagania jakie muszą spełnić podmioty wykonujące usługi w zakresie sztucznego unasienniania oraz obowiązki spoczywające na podmiocie wykonującym takie usługi. Dotyczy to zarówno obowiązku zaopatrywania się w nasienie wyłącznie w centrach pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia zatwierdzonych do wewnątrzzunijnego handlu nasieniem lub w punktach dystrybucji nasienia knurów, w przypadku nasienia knurów, które będzie wykorzystywane wyłącznie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, lub u podmiotów prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia innych gatunków zwierząt gospodarskich, jak i wykorzystywania do wykonywania zabiegów unasienniania nasienia pochodzącego wyłącznie od reproduktorów spełniających wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b-d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012 lub w art. 23 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy, a także wystawiania zaświadczenia potwierdzającego wykonanie usługi i przekazywania informacji na temat zabiegów sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła mlecznego objętego oceną wartości użytkowej. Usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt będą mogli świadczyć wyłącznie lekarze weterynarii lub osoby, które ukończyły z wynikiem pozytywnym szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania przeprowadzone przez podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń lub osoby, które nabyły uprawnienia do wykonywania takich usług w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. W artykule tym określone zostały również wymagania, jakie muszą spełnić podmioty ubiegające się o udzielenie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na prowadzenie szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. Zostały też określone przypadki, w których minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć swoją zgodę na prowadzenie przez dany podmiot szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania. Należy podkreślić, że takie same wymagania dotyczące podmiotów świadczących usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich oraz podmiotów prowadzących szkolenia z zakresu sztucznego unasienniania obowiązywały również w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli*

i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Zatem wprowadzenie tych przepisów nie będzie skutkowało nałożeniem na te podmioty dodatkowych obowiązków, a ponadto w przepisach końcowych i przejściowych do projektu ustawy wprowadzono przepisy, które utrzymają w mocy dotychczas nabyte uprawnienia tych podmiotów.

W art. 30 projektu ustawy nadano ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kompetencję zezwolenia na zastosowania odstępstwa od stosowania wzorów świadectw zootechnicznych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych i materiału biologicznego od nich pochodzącego, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. Do wystąpienia o zezwolenie na niestosowanie wzorów określonych w rozporządzeniu wykonawczym do rozporządzenia 2016/1012 upoważnione będą wyłącznie związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, które zostały uznane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, z tym, że uzyskane przez te podmioty zezwolenie na niestosowanie wzorów świadectw zootechnicznych dotyczyć będzie również wszystkich centrów pozyskiwania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub zespołów pozyskiwania lub produkowania zarodków zatwierdzonych do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem, które zostały wymienione w programach hodowlanych zatwierdzonych na wniosek tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego.

Przepisy projektowanej ustawy dotyczące rozrodu zwierząt gospodarskich nie mogą utrudniać lub uniemożliwiać prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. *o zasadach finansowania nauki* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2015, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556), w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich przez jednostki naukowe i uczelnie w rozumieniu tej ustawy. Przepis art. 31 projektu ustawy, na wzór przepisów obowiązujących w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, zawiera zwolnienie ww. podmiotów z obowiązku przestrzegania niektórych przepisów ustawy.

W art. 32 projektu ustawy nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i trybu wydawania i przechowywania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasieniania lub przeniesienia zarodka oraz zakresu informacji jakie powinny być w nich zawarte. W porównaniu do uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, minister właściwy do spraw rolnictwa nie będzie określał wzorów wydawanych dokumentów potwierdzających wykonanie usługi z zakresu rozrodu

zwierząt gospodarskich, a jedynie będzie wskazywał jakie informacje powinny znaleźć się w tych świadectwach i zaświadczeniach. Taka regulacja pozwoli na stosowanie przez podmioty obowiązane do wydawania tych świadectw lub zaświadczeń własnych wzorów dokumentów, a także posługiwanie się przenośnymi urządzeniami elektronicznymi drukującymi te dokumenty bezpośrednio w miejscu świadczenia usługi, o co wielokrotnie wnioskowali zainteresowani przedsiębiorcy.

W art. 33 projektu ustawy zdefiniowane zostały warunki jakie muszą zostać spełnione, żeby rasa zwierząt gospodarskich lub linia hodowlana pszczoł lub ród drobiu zostały uznane za zagrożone i objęte ochroną zasobów genetycznych. Zdefiniowano również wymagania jakie powinien spełniać program ochrony zasobów genetycznych oraz wskazano Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (IZ-PIB), jako podmiot odpowiedzialny za opracowanie programów ochrony zasobów genetycznych poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. IZ-PIB został również zobowiązany do współpracy z uznanymi związkami hodowców lub innymi podmiotami prowadzącymi księgi hodowlane dla zagrożonych ras, linii lub rodów, wydawania zaświadczeń o objęciu programem ochrony poszczególnych zwierząt lub stad, a także do gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającemu kriokonserwacji zgodnie z przyjętym programem ochrony dla danej rasy, linii lub rodu zwierząt gospodarskich. W uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* IZ-PIB, jako podmiot odpowiedzialny za realizację lub koordynację działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich, został wskazany w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 czerwca 2008 r. *w sprawie podmiotu upoważnionego do działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr 108, poz. 691).

W art. 34–36 projektu ustawy określony został sposób przeprowadzania przez KCHZ kontroli urzędowych, o których mowa w art. 2 pkt. 18 rozporządzenia 2016/1012, a także obowiązki spoczywające na osobach przeprowadzających kontrole urzędowe. Wskazane też zostały uprawnienia, jakie posiadają pracownicy KCHZ niezbędne do skutecznego przeprowadzania czynności kontrolnych, a także określona została procedura informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach dyrektor KCHZ może również proponować zastosowanie określonego środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012 oraz termin jego obowiązywania. Minister właściwy do spraw rolnictwa po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonej kontroli urzędowej, w zależności od rodzaju stwierdzonego

uchybień w prowadzeniu hodowli zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a projektu ustawy, będzie mógł zastosować jeden lub kilka środków określonych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a-c i lit. f rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł także zastosować jeden lub więcej środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. d lub e rozporządzenia 2016/1012, jeżeli stwierdzone zostaną przesłanki do ich zastosowania. Zastosowanie środków, określonych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, uzależnione będzie od charakteru stwierdzonego uchybienia. Środki te będą mogły być uchylane po stwierdzeniu ustąpienia przesłanek do ich zastosowania. Jeżeli stwierdzone uchybienie skutkować będzie cofnięciem uznania jakiegoś związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, to podmiot ten będzie zobowiązany do niezwłocznego przekazania do KCHZ dokumentacji związanej z prowadzeniem tej księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego.

Jeżeli stwierdzone uchybienia dotyczyć będą hodowli zwierząt gospodarskich gatunków nie objętych rozporządzeniem 2016/1012 oraz prowadzenia rejestrów, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszeń, kontrolowanemu podmiotowi przedstawione zostaną zalecenia pokontrolne oraz wyznaczony zostanie termin do ich usunięcia, nie krótszy niż 7 dni. W przypadku gdy uchybienia te nie zostaną usunięte, dyrektor KCHZ będzie informował o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa i może zaproponować zastosowanie środków polegających na cofnięciu zezwolenia na prowadzenie danej księgi hodowlanej lub rejestru albo uprawnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 projektu ustawy.

W art. 37 projektu ustawy wprowadzono regulacje dotyczące zasad przeprowadzania zawodów konnych z udziałem koniowatych. Podobnie jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* regulacje te wdrażają przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie, tj. dyrektywę Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. *w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającą warunki udziału w takich zawodach*, a także decyzję Komisji 92/2016/EWG z dnia 26 marca 1992 r. *w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG*.

W art. 38 projektu ustawy określone zostały kary, jakie mogą być nałożone w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy przez podmioty prowadzące działalność w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt.

W związku z uchyleniem obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* konieczne było wprowadzenie w art. 39 projektu ustawy zmiany w art. 38a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. *o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056), polegającej na zastąpieniu uchylanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich niniejszą ustawą.

Przepis zaproponowany w art. 40 projektu ustawy ma na celu zmianę definicji kontroli dokumentów określonej w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. *o weterynaryjnej kontroli granicznej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 970). Dotychczasowe brzmienie tej definicji zostanie tym samym rozszerzone o kontrolę dokumentów, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, tj. świadectwa zootechnicznego, obowiązującego w przywozie zwierząt hodowlanych czystorasowych na terytorium UE, oraz dokumentu wskazującego, że przywożone zwierzęta mają zostać wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane.

Powyższa zmiana wynika z brzmienia art. 37 rozporządzenia 2016/1012, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek sprawdzenia czy podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2016/1012, występując o zastosowanie umownej stawki celnej do zwierząt hodowlanych czystorasowych, przewidzianej w rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. *w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej* spełnia warunki określone dla zastosowania tej stawki celnej. Kontrole, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2016/1012, mają być przeprowadzane w punktach kontroli granicznej, w których przeprowadza się kontrole dokumentów, kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, o których mowa w art. 4 dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. *ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającej dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG*.

Przepisy projektu ustawy w sposób konsekwentny odwołują się do pojęć „księga hodowlana” i „ocena wartości genetycznej”, a nie – „księga” i „ocena wartości hodowlanej” które stosowane były w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*. Konieczne jest zatem wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. *o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt* (Dz. U. z 2017 r. poz. 546)

polegających na zastąpieniu wyrazów „księga” i „ocena wartości hodowlanej” – wyrazami „księga hodowlana” i „ocena wartości genetycznej” (art. 41 projektu ustawy).

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt działające na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* stanie się Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt w rozumieniu przepisów projektu ustawy. Do kompetencji KCHZ, oprócz kontroli urzędowych, będzie należało prowadzenie oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych. W art. 42 projektu ustawy powtórzono bowiem przepis obowiązujący w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, który nakłada na KCHZ obowiązek prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych. KCHZ będzie prowadziło te oceny do czasu upoważnienia związku hodowców lub innego podmiotu, które podejmą się prowadzenia tych ocen i zagwarantują, że będą prowadziły te oceny w sposób zapewniający uzyskanie prawidłowych i wiarygodnych wyników. Do czasu upoważnienia związku hodowców lub innego podmiotu do wykonywania tych zadań, KCHZ będzie pobierało opłaty za prowadzenie tych ocen w wysokości określonej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w rozporządzeniu, a pobierane opłaty będą, zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych*, stanowiły dochód budżetu państwa.

Po wejściu w życie nowej ustawy w obiegu prawnym pozostaną wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie kursów w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich oraz na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia (art. 43 projektu ustawy).

Podmioty, które prowadzą centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia zatwierdzone do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem zgodnie z prawem Unii Europejskiej, i uzyskały w przeszłości zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, wydane na podstawie uchylanej ustawy będą mogły dalej prowadzić swoją działalność, o ile w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, zgłoszą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa fakt prowadzenia takiej działalności. Ponieważ zezwolenia na prowadzenie takiej działalności wydawane były przez ministra właściwego do spraw rolnictwa nieprzerwanie od roku 2004 to nie jest znana liczba podmiotów, które faktycznie nadal prowadzą taką działalność.

Wprowadzenie tego obowiązku ma na celu jednorazowe zweryfikowanie podmiotów, które uzyskały w przeszłości zezwolenia na prowadzenie takiej działalności, ale faktycznie jej już nie prowadzą i nie poinformowały o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Uregulowane zostało również postępowanie w sprawach o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, które nie zakończyły się rozstrzygnięciem przed wejściem w życie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. W przypadku podmiotów, które na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* wystąpiły do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskami o udzielenie takiego zezwolenia i dołączyły do nich kopie decyzji wydanych przez powiatowego lekarza weterynarii o spełnieniu wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt do prowadzenia działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, złożone wnioski traktowane będą jako zgłoszenie prowadzonej działalności, o której mowa w art. 28 ust. 1 nowej ustawy, w wszczęte postępowania zostaną umorzone. Taki tryb postępowania przyjęto z uwagi na fakt, że zgodnie z art. 28 ust. 1 projektu ustawy, prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania i przechowywania nasienia przez centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, nie będzie wymagało, tak jak do tej pory, uzyskania dodatkowego zezwolenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, a jedynie zgłoszenia faktu prowadzenia takiej działalności w terminie do 60 dni od dnia, w którym decyzja wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* dotycząca tej działalności stała się ostateczna. Ponieważ zarówno do wniosku o wydanie zezwolenia jak i do zgłoszenia prowadzenia działalności dołączana jest kopia decyzji wydanej przez powiatowego lekarza weterynarii, przyjęto, że złożone wnioski o udzielenie zezwolenia, które nie zostały rozpatrzone przed dniem wejścia w życie nowej ustawy, traktowane będą jako wypełnienie obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 projektu ustawy.

W obiegu prawnym pozostaną również wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje upoważniające związki hodowców lub inne podmioty do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów dla zwierząt gospodarskich gatunków nie objętych

rozporządzeniem 2016/1012 oraz rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie. Upoważnione związki hodowców lub inne podmioty zachowają prawo do prowadzenia tych ksiąg hodowlanych lub rejestrów, o ile w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy przedłożą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty określone w art. 10 ust. 3 lub 13 ust. 3 projektu ustawy. Niezłożenie tych dokumentów skutkować będzie cofnięciem przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zezwolenia na prowadzenie takiej księgi hodowlanych lub rejestru.

Utrzymane zostaną również w mocy uprawnienia osób, które ukończyły szkolenie z zakresu wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich. Osoby, które ukończyły takie szkolenia uznawane będą za osoby spełniające określone w projekcie ustawy wymagania niezbędne do świadczenia usług w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich.

Zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 związki hodowców lub inne podmioty zatwierdzone lub uznane do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, które zostały uchylone przez to rozporządzenie, uznaje się za uznane lub zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem, jednak pod każdym innym względem podlegają one przepisom przewidzianym w rozporządzeniu 2016/1012. Przepis art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 dotyczy nie tylko związków hodowców lub innych podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do prowadzenia rejestrów dla świń, ale również wszystkich podmiotów, w tym także związków hodowców, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej tych gatunków zwierząt. Ponieważ uznanie związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru świń następowało w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, które pozostaną w obiegu prawnym po wejściu w życie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, to uprawnienia tych związków lub innych podmiotów do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt nadane zostały rozporządzeniem z dnia 19 czerwca 2008 r. w *sprawie upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów do wykonywania zadań z zakresu prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 919), które zgodnie z art. 49 projektu ustawy, będzie obowiązywało do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 19 ust. 2 projektu ustawy, jednak nie dłużej niż 12 m-cy od dnia wejścia w życie nowej ustawy, jednak wyłącznie w odniesieniu do podmiotów, które zostały

upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Dlatego w celu potwierdzenia kontynuacji istnienia nabytych przez podmioty uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, w art. 44 nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykazu podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, które zachowają nabyte na podstawie przepisów uchylonej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* oraz przepisów Unii Europejskiej uchylonych rozporządzeniem 2016/1012, uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej tych gatunków zwierząt gospodarskich.

Art. 45 projektu ustawy zachowuje w mocy wszystkie wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów dokonane zgodnie z przepisami uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich*, które będą traktowane tak jak wydane i dokonane zgodnie z przepisami nowej ustawy. Kontynuowana będzie również sprawozdawczość w zakresie prowadzenia ksiąg i rejestrów. Zgodnie z art. 48 projektu ustawy, pierwsze sprawozdanie po wejściu w życie projektowanej ustawy będzie składane zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

W art. 46 projektu ustawy uregulowano postępowanie w sprawach o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów zwierząt gospodarskich, które zostały wszczęte i nie zakończyły się rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie nowej ustawy. Sposób postępowania przy rozpatrywaniu tych wniosków będzie uzależniony nie tylko od gatunku zwierząt gospodarskich, których dotyczy wnioski ale również od tego czy w stosunku do tego podmiotu będzie miał zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012. W przypadku związków hodowców lub innych podmiotów, które są już uznane do prowadzenia jednej lub kilku ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych lub rejestrów hodowlanych i wystąpiły o uznanie do prowadzenia księgi lub rejestru hodowlanego dla kolejnej rasy czy linii hodowlanej, tj. są podmiotami, w stosunku do których ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, postępowanie w sprawie uznania ich do prowadzenia tej księgi lub rejestru będzie prowadzone jako postępowanie o zatwierdzenie programu hodowlanego, o którym mowa w art. 9 projektu ustawy. Natomiast w przypadku, gdy wniosek o uznanie do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego złożył podmiot, który nie został wcześniej uznany do prowadzenia księgi lub rejestru i nie ma w

stosunku do tego podmiotu podstaw zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, dalsze postępowanie w tej sprawie będzie prowadzone jako postępowanie o uznanie za związek hodowców, o którym mowa w art. 8 projektu ustawy. Natomiast w odniesieniu do wniosków o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla drobiu, poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych i pszczoł oraz rejestrów dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie, to dalsze postępowanie będzie prowadzone jako postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub rejestru, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 projektu ustawy. Podmioty te zostaną jednak wezwane do uzupełnienia złożonych wraz z wnioskiem dokumentów, tak aby spełniały one wymagania określone dla postępowań w tych sprawach w projekcie ustawy.

Projekt ustawy przewiduje w art. 50 wprowadzenie przepisów przejściowych, które pozwolą zachować ważność niektórych rozporządzeń wydanych na mocy dotychczas obowiązującej ustawy do czasu wydania nowych aktów prawnych. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6 i art. 39 uchylanej ustawy zachowają moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 4 ust. 4, art. 10 ust. 8, art. 13 ust. 7 oraz art. 32, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Okres 12 miesięcy pozwoli na przygotowanie i ogłoszenie nowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy zakłada, że wejdzie ona w życie z dniem 1 listopada 2018 r., tj. dniem, w którym będzie stosowane rozporządzenie 2016/1012.

Projekt ustawy wprowadza do polskiego porządku prawnego rozporządzenie *Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”)* (Dz. Urz. UE z dnia 29 czerwca 2016 r. L 171, str. 66-143).

Projekt ustawy wykonuje postanowienia decyzji Komisji 92/2016/EWG z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny

koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG (Dz. Urz. WE L 104 z 22.04.1992, str. 77; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 247).

Projekt ustawy wdraża do prawodawstwa krajowego postanowienia:

- 1) dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.199, str. 60, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 177),
- 2) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy zostanie zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa znajduje się w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, pod numerem UC105.

 Opracowano w Departamencie

Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii:

wz. DYREKTORA
DEPARTAMENTU BEZPIECZEŃSTWA
ŻYWNOSCI I WETERYNARII

Hanna Kosińczewska
ZASTĘPCA DYREKTORA

Akceptował:

PODSEKRETAZ

Ewa Lech

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Krzysztof Jurgiel

Zatwierdził:

Nazwa projektu Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Ewa Lech Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Hanna Kostrzewska Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Hanna.Kostrzewska@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-09 Justyna Ślusarczyk Naczelnik Wydziału Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79 Ela Sawicka Główny specjalista Ela.Sawicka@minrol.gov.pl tel. 22-623-14-10	Data sporządzenia 1 grudnia 2017 r. Źródło: Wdrożenie prawa UE Nr w wykazie prac UC 105
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przyczyną wprowadzenia rozwiązań planowanych w projekcie jest wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE z 29.06.2016, L 171, str. 66), zwanym dalej rozporządzeniem 2016/1012. Rozporządzenie to będzie stosowane od dnia 1 listopada 2018 r. i będzie skutkowało uchyleniem większości dotychczas obowiązujących przepisów Unii Europejskiej z zakresu zootechniki, które zostały implementowane w aktualnie obowiązującej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.). Wobec bezpośredniego skutku stosowania rozporządzenia unijnego pozostawienie dotychczasowych przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich prowadziłoby do powstania kolizji przepisów tej ustawy z mającym pierwszeństwo stosowania rozporządzeniem 2016/1012. A zatem konieczne jest wyeliminowanie tej kolizji poprzez dostosowanie prawa polskiego w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich do obowiązującego prawodawstwa UE. W toku prac nad projektem nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt rozważana była możliwość dokonania nowelizacji obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Jednakże zakres koniecznych zmian w treści ustawy byłby zbyt obszerny i naruszałby konstrukcję ustawy, a tym samym uczyniłby jej przepisy niedookreślonymi co jest sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji. Dlatego proponuje się uchwalenie nowej ustawy w całości regulującej zagadnienia związane z organizacją hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich w Polsce.

Rozporządzenie unijne w sprawie hodowli zwierząt reguluje zagadnienia związane z uznawaniem organizacji hodowców i innych podmiotów do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, strukturą i sposobem prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, zasadami prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej, rozrodu zwierząt, a także kontroli urzędowej jedynie w odniesieniu do gatunków takich jak bydło, świnię, owce, kozy i koniowate, podczas gdy przepisy obowiązującej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich dotyczą również innych gatunków zwierząt gospodarskich takich jak drób, zwierzęta futerkowe, pszczoły i jeleniowate. Konieczne jest zatem uchwalenie ustawy, która w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, wykona w niezbędnym zakresie przepisy ww. rozporządzenia UE, natomiast w odniesieniu do pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich ureguje w całości sprawy hodowli i rozrodu tych zwierząt. Ponadto, zgodnie z postulatami hodowców alpaki, proponuje się uzupełnienie listy zwierząt gospodarskich o alpaki w celu umożliwienia prowadzenia hodowli tego gatunku w sposób dotychczas właściwy dla zwierząt gospodarskich, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się uchwalenie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której wykonane zostanie rozporządzenie 2016/1012 poprzez:

- 1) w odniesieniu do zwierząt gatunków takich jak bydło, świnię, owce, kozy i koniowate wyeliminowanie z polskiego prawodawstwa przepisów dotyczących sposobu prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych świń,

zasad wpisywania zwierząt do tych ksiąg i rejestrów, zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej dla tych gatunków zwierząt, wymogów stawianych zwierzętom hodowlanym czystorasowym wykorzystywanym do hodowli i rozrodu, obrotu zwierzętami hodowlanymi czystorasowymi i ich materiałem biologicznym przeznaczonym do wykorzystania w rozrodzie, a także sposobu przeprowadzania kontroli urzędowych, gdyż te zagadnienia zostały uregulowane w rozporządzeniu 2016/1012 i będą stosowane wprost od dnia 1 listopada 2018 r.;

- 2) wskazanie organów i instytucji, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługiwać będą uprawnienia i kompetencje określone w rozporządzeniu 2016/1012; minister właściwy do spraw rolnictwa uzyska kompetencje uznawania organizacji hodowców lub innych podmiotów, które ubiegają się o prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, za związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane, zatwierdzania programów hodowlanych realizowanych przez te związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, a także nakładania i cofania środków określonych w rozporządzeniu 2016/1012 w przypadku gdy kontrolowane podmioty naruszają przepisy tego rozporządzenia; natomiast Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie przeprowadzało kontrole urzędowe;
- 3) wprowadzenie, na wzór obecnie obowiązujących, w celu zapewnienia ciągłości prowadzenia hodowli zwierząt gospodarskich gatunków takich jak drób, zwierzęta futerkowe, pszczoły i jeleniowate, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, przepisów dotyczących zasad prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej oraz wymagań stawianych zwierzętom wykorzystywanym do rozrodu; ponadto, zgodnie z postulatami hodowców alpaki, uzupełnienie listy zwierząt gospodarskich o alpaki w celu umożliwienia prowadzenia hodowli tego gatunku w sposób dotychczas właściwy dla zwierząt gospodarskich, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;
- 4) wprowadzenie przepisów materialnych, dających podstawę do udzielania pomocy państwa na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich;
- 5) wprowadzenie przepisów przejściowych, które utrzymają w mocy zarówno wpisy zwierząt do dotychczas prowadzonych ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów jak i uprawnienia podmiotów i ich upoważnienia do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Nowa ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wydaje się adekwatnym narzędziem interwencji, dzięki któremu całość regulacji w sprawie hodowli zwierząt gospodarskich, na które składają się: rozporządzenie 2016/1012 wraz z aktami wykonawczymi i delegowanymi oraz krajowe regulacje dotyczące gatunków zwierząt gospodarskich nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 będzie czytelna i przejrzysta. Oczekiwanym efektem interwencji będzie akt prawny, który z jednej strony zapewni wykonanie rozporządzenia 2016/1012, a z drugiej strony umożliwi współistnienie w jednym akcie prawnym obszarów hodowli ujednoliconych prawem UE oraz obszarów nieobjętych szczegółowymi regulacjami UE, zgodnie z zasadą wyczerpującej ustawowej regulacji danej dziedziny.

W efekcie realizacji rekomendowanego rozwiązania poprzez przyjęcie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich nastąpi pełne wykonanie rozporządzenia 2016/1012, a także zapewniona zostanie ciągłość prowadzenia hodowli zwierząt gospodarskich poprzez zapewnienie ciągłości prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów oraz prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszkańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EEG i 90/425/EEG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) będą stosowane od 1 listopada 2018 r. wprost we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Do tego czasu wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do wprowadzenia przepisów wykonujących to rozporządzenie, zgodnie ze swoimi porządkami konstytucyjnymi. Dlatego bezzasadne jest analizowanie sposobu w jaki przepisy wdrażające rozporządzenie 2016/1012 zostaną wprowadzone w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane dla bydła, świń, owiec, kóz i koni	12 organizacji	Wydane przez MRiRW decyzje o uznaniu związków hodowców lub innych podmiotów do prowadzenia ksiąg hodowlanych	Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Przedsiębiorstwa hodowlane lub inne	4 organizacje	Wydane przez MRiRW decyzje o uznaniu przedsiębiorstw	Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia

podmioty prowadzące rejestry hodowlane dla mieszańców świń		hodowlanych lub innych podmiotów do prowadzenia rejestrów dla mieszańców świń	2016/1012 oraz przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane lub rejestry dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół	48 organizacji	Wydane przez MRiRW decyzje zezwalające na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół.	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Podmioty zajmujące się pozyskiwaniem, konfekcjonowaniem, przechowywaniem i dostarczaniem nasienia zwierząt hodowlanych (bydło, świnię, konie)	24 podmioty	Wydane przez MRiRW zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia bydła, świń i koni.	Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Podmioty zajmujące się przechowywaniem i dostarczaniem nasienia rozplodników zwierząt gospodarskich (bydło, świnię, konie)	43 podmioty	Wydane przez MRiRW zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia bydła, świń i koni	Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt	1 podmiot		Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012 w zakresie sposobu przeprowadzania kontroli urzędowych u podmiotów, których dotyczy rozporządzenie oraz obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Instytut Zootechniki-Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie	1 podmiot		Obowiązek dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Hodowcy zwierząt gospodarskich	około 100 000 hodowców	Informacje od podmiotów upoważnionych do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów na temat liczby hodowców uczestniczących w realizacji ich programów hodowlanych.	Obowiązek dostosowania się hodowców bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych do przepisów rozporządzenia 2016/1012 oraz obowiązek dostosowania się hodowców wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przesłany Krajowej Radzie Izb Rolniczych, Radzie Gospodarki Żywnościowej, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolników „Ojczyzna”, NSZZ RI „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „Samoobrona”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkowi Zawodowemu Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związkowi Zawodowemu Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Związkowi Zawodowemu Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowej Radzie Spółdzielczej, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Business Centre Club, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Forum Związków Zawodowych,

Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Polskiej Izbie Mleka, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskiemu Związkowi Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskiemu Związkowi Hodowców Koni, Polskiemu Klubowi Wyścigów Konnych, Związkowi Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, Stowarzyszeniu Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskiemu Towarzystwu Kuce Sztetlandzkie, Polskiemu Związkowi Owczarskiemu, Polskiemu Zrzeszeniu Producentów Bydła Mięsnego, Krajowej Izbie Producentów Drobiu i Pasz, Polskiemu Związkowi Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu oraz Krajowej Radzie Drobiarstwa-Izbie Gospodarczej w Warszawie, podmiotom prowadzącym rejestry świń, podmiotom zajmującym się pozyskiwaniem, konfekcjonowaniem, przechowywaniem i dostarczaniem nasienia oraz przechowywaniem i dostarczaniem nasienia zwierząt hodowlanych, Instytutowi Zootechniki-Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Krakowie oraz Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	42,9
budżet państwa ^{*)}	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	3,9	42,9
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	102,816	102,964	103,129	105,545	105,718	105,895	106,077	106,263	106,454	108,953	109,154	1 162,968
budżet państwa ^{**)}	102,816	102,964	103,129	105,545	105,718	105,895	106,097	106,263	106,454	108,953	109,154	1 162,968
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	98,916	99,064	99,229	101,645	101,818	101,995	102,177	102,363	102,554	105,053	105,254	1 120,068
budżet państwa	98,916	99,064	99,229	101,645	101,818	101,995	102,177	102,363	102,554	105,053	105,254	1 120,068
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

^{*)} W pozycji dochody budżetu państwa uwzględniono dochody Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt. W roku „0” dochody zostały przyjęte na podstawie projektu ustawy budżetowej na 2018 r. określonych w części 32 – Rolnictwo, dziale 010 – Rolnictwo i łowiectwo, rozdziale 01019 Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt. Planowane dochody będą obejmować opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych oraz wpisy do ksiąg hodowlanych pszczoł i poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych, wpływy za użyczenie, najem i dzierżawę nieruchomości będących w trwałym zarządzie KCHZ oraz wpływy za usługi laboratoryjne świadczone przez laboratorium referencyjne KCHZ. Biorąc pod uwagę fakt, że w 2016 r. KCHZ przekazało do budżetu państwa około 3,9 mln zł, a na 2017 r. przewiduje się przekazanie kwoty w zbliżonej wysokości, przyjęto, że wpływy przekazywane przez KCHZ do budżetu państwa w kolejnych 10 latach będą na tym samym poziomie, tj. 3,9 mln zł.

^{**) W pozycji wydatki budżetu państwa w roku „0” uwzględniono sumę wydatków określonych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2018 w części 32 – Rolnictwo, dziale 010 – Rolnictwo i łowiectwo, rozdziałach: 01019 – Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt (12,948 mln zł) i 01020 - Postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej (89,868 mln. zł).}

W przypadku KCHZ, przy obliczaniu skutków wejścia w życie ustawy na lata 2019 - 2028, przyjęto następujący sposób obliczeń. Od kwoty 12, 948 mln zł odjęto kwotę 6,514 mln zł przewidzianą w ww. projekcie na wynagrodzenia i uposażenia osób zatrudnionych w KCHZ. Na kolejne dziesięć lat wynagrodzenia zaplanowano na niezmiennym poziomie, tj w kwocie 6,514 mln zł. Natomiast różnicę, według wyliczenia 12,948 mln zł – 6,514 mln zł, tj. kwotę 6,434 mln zł, pomnożono przez odpowiednie, na lata 2019 – 2028, wskaźniki CPI określone przez Ministra Rozwoju i Finansów w „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw”. Uzyskane w ten sposób dla danego roku wyniki dodawano każdorazowo do wynagrodzeń w kwocie 6,514 mln. zł. Uzyskane sumy stanowiły planowane skutki finansowe dla budżetu państwa na lata 2019 – 2028 w odniesieniu do KCHZ. Natomiast wydatki budżetowe na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej na lata

	2019 – 2028 zaplanowano w następujący sposób. Na lata 2019 -2020 przyjęto wydatki w kwocie 89,868 mln zł, tj. na poziomie 2018 r. Wydatki na 2021 r. zaplanowano w wysokości 92,115 mln zł, (według wyliczenia 89,868 mln zł x wskaźnik CPI na 2021 r.). Na kolejne lata 2022 - 2026, wydatki zaplanowano w wysokości 92,115 mln zł, tj. na poziomie 2021 r. Na 2027 r. planowane wydatki zwiększono do kwoty 94,418 mln zł (według wyliczenia 92,115 mln zł x wskaźnik CPI na 2027 r.). Na 2028 r. wydatki zaplanowano na tym samym poziomie. Zwiększenie planowanych wydatków na 2021 i 2027 r. wynika z faktu, że wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz obszarach wiejskich obowiązują przez okres sześciu lat (obecnie obowiązują wytyczne UE na lata 2014 – 2020). Zmiana przepisów w zakresie pomocy państwa, tak jak w latach poprzednich, będzie wiązać się z opracowaniem nowych przepisów dotyczących dotowania hodowli zwierząt gospodarskich ze środków budżetowych na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej i zwiększeniem wydatków na ten cel na kolejne sześć lat o wskaźniki CPI określony dla pierwszego roku, kolejnego okresu sześcioletniego w którym będą one stosowane. W tabeli, wydatki budżetu państwa zostały podane jako suma wydatków obliczonych dla KCHZ i na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej. Wydatki te będą finansowane z budżetu państwa w ramach limitów wydatków przewidzianych w części 32 – Rolnictwo, nie powodując ich zwiększenia. W projekcie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich będą uwzględnione przepisy zobowiązujące ministra właściwego do spraw rolnictwa, jako dysponenta części budżetowej 32 – Rolnictwo, do monitorowania przekroczenia limitu wydatków oraz wdrożenia, w razie potrzeby, mechanizmu korygującego polegającego na obniżeniu, w określonych odrębnych przepisach, jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych do zadań, do poziomu gwarantującego, że ten limit nie zostanie przekroczony.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Dochody budżetu państwa zaplanowano jako dochody przekazywane przez KCHZ . Kwota 3,9 mln zł uwzględnia wpływy z opłat za prowadzenie oceny wartości użytkowej oraz ksiąg hodowlanych dla pszczoł i poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych, wpływy z użyczenia, dzierżawy i najmu nieruchomości będących w trwałym zarządzie KCHZ, a także wpływy z usług świadczonych przez laboratorium referencyjne KCHZ. Na lata 2019-2028 założono możliwość przekazania dochodów na niezmiennym poziomie 3,9 mln zł, zakładając, że ewentualne zmniejszenie wpływów z opłat za ocenę wartości użytkowej i prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz z użyczenia, najmu i dzierżawy nieruchomości będzie mogło być zrównoważone wpływami za świadczone usługi laboratoryjne. W projekcie ustawy budżetowej na rok 2018 wydatki na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej zostały określone w kwocie 89 868 tys. zł , na KCHZ w kwocie 12 948 tys. zł,

		hodowlanych, rejestrów hodowlanych świń lub rejestrów będą, tak jak w chwili obecnej, ponosiły koszty związane z tymi usługami. ** W projekcie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich określono maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej będących skutkiem finansowym ustawy na lata 2018–2027. W ustawie budżetowej na rok 2018 wydatki na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej zostały określone w kwocie 89,868 mln zł. Na lata 2019 -2020 przyjęto wydatki w kwocie 89,868 mln zł, tj. na poziomie 2018 r. Wydatki na 2021 r. zaplanowano w wysokości 92,115 mln zł, (według wyliczenia 89,868 mln zł x wskaźnik CPI na 2021 r.). Na kolejne lata 2022 - 2026, wydatki zaplanowano w wysokości 92,115 mln zł, tj. na poziomie 2021 r. Na 2027 r. planowane wydatki zwiększono do kwoty 94,418 mln zł (według wyliczenia 92,115 mln zł x wskaźnik CPI na 2027 r.). Na 2028 r. wydatki zaplanowano na tym samym poziomie. Zwiększenie planowanych wydatków na 2021 i 2027 r. wynika z faktu, że wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz obszarach wiejskich obowiązują przez okres sześciu lat (obecnie obowiązują wytyczne UE na lata 2014 – 2020). Zmiana przepisów w zakresie pomocy państwa, tak jak w latach poprzednich, będzie wiązać się z opracowaniem nowych przepisów dotyczących dotowania hodowli zwierząt gospodarskich ze środków budżetowych na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej i zwiększeniem wydatków na ten cel na kolejne sześć lat o wskaźniki CPI określony dla pierwszego roku, kolejnego okresu sześciolatniego w którym będą one stosowane. Skutki finansowe wprowadzenia ustawy są kosztami budżetu państwa, a sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw będzie ich beneficjentem gdyż środki te przeznaczone zostaną na refundację kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich. Skutkiem udzielenia takiej pomocy będzie więc obniżenie kosztów ponoszonych przez hodowców MŚP na rzecz podmiotów prowadzących księgi hodowlane oraz ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich za wykonane usługi na rzecz hodowców MŚP.
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie ustawy skutkować będzie wprowadzeniem bardziej przejrzystego prawa regulującego obszar hodowli bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, które będzie obowiązywało we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wprowadzenie jednolitych przepisów wyeliminuje różnice wynikające z różnego sposobu implementacji dotychczasowych przepisów dotyczących hodowli tych gatunków zwierząt przez poszczególne państwa członkowskie, co niekiedy powodowało utrudnienia w handlu zwierzętami hodowlanymi i materiałem biologicznym od nich pochodzącym. Wejście w życie ustawy zapewni również możliwość zachowania ciągłości prowadzenia hodowli drobiu, zwierząt futerkowych, jeleniowatych, pszczoł oraz prowadzenia hodowli alpak.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie ustawy skutkować będzie wprowadzeniem bardziej przejrzystego prawa regulującego obszar hodowli bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, które będzie obowiązywało we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wprowadzenie jednolitych przepisów wyeliminuje różnice wynikające z różnego sposobu implementacji dotychczasowych przepisów dotyczących hodowli tych gatunków zwierząt przez poszczególne państwa członkowskie, co niekiedy powodowało utrudnienia w handlu zwierzętami hodowlanymi i materiałem biologicznym od nich pochodzącym. Wejście w życie ustawy zapewni również możliwość zachowania ciągłości prowadzenia hodowli drobiu, zwierząt futerkowych, jeleniowatych, pszczoł oraz prowadzenia hodowli alpak.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	X - tak Wprowadzony został obowiązek składania corocznego sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestrów hodowlanych świń. Wprowadzenie tego obowiązku nie wynika bezpośrednio z przepisów UE, ale jest on niezbędny do wykonania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/1012 i pozwoli ocenić np. czy zatwierdzony program hodowlany jest rzeczywiście realizowany na całym zadeklarowanym obszarze geograficznym. ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy

Komentarz:

Proponowana regulacja nie wprowadzi nowych obowiązków informacyjnych dla podmiotów niż wynikają z obecnie obowiązujących przepisów w zakresie organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Nie zwiększą się również obciążenia regulacyjne, ponieważ nie ulegnie zmianie istota organizacji hodowli zwierząt gospodarskich. W związku z wprowadzeniem proponowanej regulacji nie zwiększą się koszty prowadzenia działalności przez przedsiębiorców, mogą natomiast oni odnieść korzyści wynikające z ujednolicenia stosowania przepisów Unii Europejskiej dotyczących hodowli zwierząt gospodarskich we wszystkich państwach członkowskich UE w związku z zastąpieniem dotychczasowych regulacji określonych w dyrektywach i decyzjach, co powodowało, że w poszczególnych państwach członkowskich UE przepisy te mogły być stosowane w różny sposób, rozporządzeniem 2016/1012.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia X - mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich z możliwości użyczenia majątku będącego w zarządzie lub trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt skorzystały niektóre związki hodowców prowadzące księgi hodowlane i upoważnione do wykonywania niektórych zadań określonych w art. 6 ustawy. Niektóre z podpisanych umów użyczenia zostały już wygaszone. Aktualnie tylko Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS” korzystają z użyczonych pomieszczeń biurowych w budynkach będących w trwałym zarządzie KCHZ w Koszalinie, Gdańsku, Poznaniu i Rzeszowie. Podmioty te ponoszą zwykłe koszty wynikające z utrzymania i eksploatacji tych pomieszczeń. Nie jest możliwe określenie czy po wejściu w życie ustawy podmioty te będą nadal korzystały z	

	użyczonych pomieszczeń lub czy inne związki hodowców nie skorzystają w przyszłości z takiej możliwości.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się, że projektowana ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wejdzie w życie z dniem 1 listopada 2018 r (zgodnie z terminem stosowania rozporządzenia 2016/1012). Konieczne będzie również wydanie aktów wykonawczych do tej ustawy. Proponuje się, aby dotychczas obowiązujące akty wykonawcze, które będą musiały być uchylone w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, obowiązywały do dnia wejścia w życie nowych aktów wykonawczych, niemniej jednak nie dłużej niż 12 m-cy od dnia wejścia w życie ustawy. Podmioty, których dotyczyć będzie nowa ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, będą na bieżąco informowane o postępie prac legislacyjnych, a także będą brały udział w konsultacjach publicznych zarówno projektu ustawy, jak również wszystkich aktów wykonawczych, które będą musiały być, na jej podstawie, wydane. Projektowana regulacja nie przewiduje istotnych zmian instytucjonalnych i organizacyjnych i ma za zadanie zapewnić zgodność polskiego porządku prawnego z przepisami rozporządzenia 2016/1012.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ponieważ celem projektu ustawy jest zastosowanie od dnia 1 listopada 2018 roku do prawodawstwa polskiego rozporządzenia 2016/1012, to z chwilą wejścia w życie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której zostaną zawarte wszystkie przepisy niezbędne do pełnego wdrożenia tego rozporządzenia, osiągnięty zostanie efekt projektu. Miernikiem efektu będzie uzyskanie zgodności nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich z prawem Unii Europejskiej.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Wyjaśnienia do formularza oceny skutków regulacji

0. Metryczka

W niniejszej części należy podać podstawowe informacje na temat oceny skutków regulacji:

- Nazwa projektu:

Proszę podać np. wstępny tytuł projektu wpisany do wykazu prac legislacyjnych.

- Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:

Proszę wskazać organ odpowiedzialny za przygotowanie projektu, jego koordynację oraz wdrożenie (ministerstwo wiodące). W przypadku, gdy projekt jest przedmiotem prac więcej niż jednego ministerstwa, proszę wskazać również podmioty współpracujące.

- Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:

Proszę wskazać osobę, która w ministerstwie wiodącym nadzoruje prace jednostki odpowiedzialnej za merytoryczne przygotowanie projektu.

- Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:

Proszę podać kontakt (telefon, adres e-mail) do osoby, która jest odpowiedzialna za opracowanie projektu (np. kierownika komórki organizacyjnej) i będzie w stanie odpowiedzieć na ewentualne pytania związane z przedstawionymi w ocenie informacjami lub wskaże odpowiednią osobę.

- Data sporządzenia:

Proszę podać datę przygotowania OSR.

- Źródło:

Z rozwijanej listy proszę wybrać źródło, na podstawie którego przygotowywany jest projekt (punkt exposé, data decyzji, nazwa strategii, nr dyrektywy, sygn. orzeczenia TK, nazwa ustawy, inne).

- Nr w wykazie prac:

Proszę podać numer z właściwego wykazu prac legislacyjnych.

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proszę opisać istotę problemu (np. zawodność rynku, zapotrzebowanie na dobro publiczne, wysokie koszty transakcyjne, bariery w prowadzeniu działalności gospodarczej itp.) i jego praktyczny wymiar (np. zbyt mała ochrona leasingobiorców,

niewystarczający komfort i długi czas podróży kolejną, występujące obciążenia administracyjne pobierczego danego przepisu itp.). Istotą problemu nie jest brak określonej regulacji - nowa regulacja może być jednym z instrumentów (sposobem) rozwiązania problemu. Dobrze i zwięźle wypełniona rubryka umożliwi zrozumienie problemu, który ma być rozwiązany oraz skali i przyczyn jego występowania.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać najważniejsze (największe) problemy wymagające rozwiązania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proszę zwięźle opisać proponowane rozwiązanie problemu opisanego w pkt 1 oraz oczekiwane rezultaty jego (ich) wdrożenia, sformułowane w możliwie konkretny, mierzalny i określony w czasie sposób - w przypadkach w których jest to możliwe powinien być zgodny z zasadą SMART (prosty, mierzalny, osiągalny, istotny, określony w czasie), np. osiągnięcie do 2020 r. wskaźnika upowszechnienia wychowania przedszkolnego co najmniej 90%.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać najważniejsze rekomendacje i cele.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proszę wskazać - tam gdzie to możliwe - rozwiązania w minimum 3 krajach i źródła informacji. Proszę wskazać kraje, z których rozwiązania przeanalizowano oraz wyniki tych analiz.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę wskazać informacje odnoszące się do zagadnień najważniejszych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Proszę wyszczególnić jakie podmioty (zarówno osoby fizyczne, prawne lub jednostki nieposiadające osobowości prawnej) są objęte projektem. Proszę oszacować ich liczbę (wraz z podaniem źródła danych) oraz opisać charakter oddziaływania projektu na daną grupę.

Proszę dostosować liczbę wierszy w tabeli, zgodnie z potrzebami projektu. Puste wiersze proszę usunąć.

Przykładowe grupy: obywatele, MŚP, rolnicy, rodzina, inwestorzy, lekarze, emeryci, osoby niepełnosprawne.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Proszę podać informacje o konsultacjach poprzedzających przygotowanie projektu oraz wskazać, jaki jest planowany zakres konsultacji publicznych i opiniowania projektu, w szczególności uwzględniając:

- wskazanie, czy były (i jak długo) prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu (tzw. pre-konsultacje publiczne), podmioty, z którymi były prowadzone te konsultacje (w tym ekspertów), w jaki sposób komunikowano się z grupami wskazanymi w pkt 6 (metody konsultacji np. warsztaty, kwestionariusz on-line), krótkie podsumowanie wyników konsultacji,
- terminy planowanych konsultacji publicznych, podmioty, z którymi będzie konsultowany projekt, wskazanie przepisu z którego wynika obowiązek zasięgnięcia opinii.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

W przygotowaniu kalkulacji skutków dla sektora finansów publicznych proszę uwzględnić aktualne wytyczne dotyczące założeń makroekonomicznych, o których mowa w art. 50a ustawy o finansach publicznych.

Jeśli to możliwe proszę wskazać skumulowane koszty/oszczędności. Prognozę proszę przeprowadzić w podziale na proponowane kategorie w horyzoncie 10-letnim, w wartościach stałych (np. ceny stałe dla pierwszego roku prognozy). W przypadku gdy analiza wpływu obejmuje dłuższy niż 10-letni horyzont (np. zmiany w systemie emerytalnym), możliwe jest dostosowanie kolumn tabeli do horyzontu projektu.

Jeżeli obliczenia zostały wykonane na podstawie opracowania własnego, proszę je przedstawić w formie załącznika oraz wskazać to opracowanie w pkt 13.

W opracowywanej analizie wpływu, co do zasady, należy przyjąć kalkulację w cenach stałych. W przypadku zastosowania cen bieżących, prezentacja skutków finansowych powinna uwzględniać wskaźniki makroekonomiczne podawane w [Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw](#). Jeżeli nie zastosowano wskaźników makroekonomicznych podanych w [Wytycznych MF](#), proszę dołączyć stosowną informację wyjaśniającą.

Proszę wskazać źródła finansowania planowanych wydatków. Proszę wskazać również wszystkie przyjęte do obliczeń założenia i źródła danych.

Skutki proszę skalkulować dla roku wejścia w życie regulacji (0), a następnie w kolejnych latach jej obowiązywania. W kolumnie *Łącznie* proszę wpisać skumulowane skutki za okres 10 lat obowiązywania regulacji.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu na SFP dla najważniejszych zmian.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Proszę oszacować wpływ na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczości oraz na sytuację rodziny. Skutki należy przypisać do odpowiedniej grupy w tabeli.

W przypadku gdy regulacja będzie oddziaływać na inne niż wymienione w formularzu podmioty proszę odpowiednio uzupełnić formularz.

Proszę wskazać wartość finansową, z uwzględnieniem m.in. kosztów ponoszonych w związku z wejściem w życie aktu (np. koszt aktualizacji systemów informatycznych, zakupu nowych urządzeń), podatków i opłat lokalnych, itp.

W ujęciu niepieniężnym proszę podać wartości najważniejszych wskaźników, które ulegną zmianie (np. skrócenie czasu wydania pozwolenia na budowę o 100 dni, wzrost wskaźnika upowszechnienia wychowania przedszkolnego o 20 punktów procentowych).

W przypadku gdy nie ma możliwości podania żadnych wartości liczbowych (lub wpływ dotyczy także zmian, których nie można skwantyfikować) proszę odpowiednio opisać analizę wpływu w pozycji: „niemierzalne”.

Skutki proszę skalkulować dla roku wejścia w życie regulacji (0), a następnie w 1, 2, 3, 5 i 10 roku jej obowiązywania. W kolumnie *Łącznie* proszę wpisać skumulowane skutki za okres 10 lat obowiązywania regulacji.

W przypadku gdy analiza wpływu obejmuje dłuższy niż 10-letni horyzont (np. zmiany w systemie emerytalnym), możliwe jest dostosowanie kolumn tabeli do horyzontu projektu.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

Proszę dostosować ilość wierszy w tabeli, zgodnie z potrzebami projektu. Puste wiersze proszę usunąć.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Obciążenia regulacyjne należy rozumieć jako wszystkie czynności, które muszą wykonać podmioty (adresaci regulacji) w związku wykonywaniem projektowanych przepisów.

Przykładem takich obciążeń są m.in. obowiązki informacyjne (OI). OI polega na dostarczaniu lub przechowywaniu przez podmioty zobowiązane danych informacji. Identyfikowanie OI dokonywane jest w oparciu o przepisy ustawy. Dany przepis nakłada OI, jeżeli podmiot realizujący obowiązek musi wykonać szereg czynności administracyjnych. Przepis można uznać za OI w przypadku gdy jego wykonanie będzie związane z wykonaniem jednej lub więcej czynności składowych z listy poniżej:

- 1) przyswajanie wiedzy dotyczącej wykonywania konkretnego obowiązku informacyjnego (w tym bieżące śledzenie zmian w przepisach),
- 2) szkolenie pracowników w zakresie wykonywania OI,
- 3) pozyskiwanie odpowiednich informacji z posiadanych danych,
- 4) przetwarzanie posiadanych danych w celu wykonania OI,
- 5) generowanie nowych danych,
- 6) projektowanie materiałów informacyjnych,
- 7) wypełnianie kwestionariuszy,
- 8) odbywanie spotkań,
- 9) kontrola i sprawdzanie poprawności,
- 10) kopiowanie/sporządzanie dokumentacji,
- 11) przekazywanie wymaganej informacji do adresata,
- 12) archiwizacja informacji.

Proszę:

- w przypadku gdy projekt nie dotyczy zmiany obciążeń regulacyjnych, zaznaczyć pole „nie dotyczy”,
- w przypadku zmian w projekcie wpływających na obciążenia regulacyjne odpowiednio zaznaczyć ich zwiększenie lub zmniejszenie,
- wskazać, czy wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE,
- wskazać, czy dane obciążenia są przystosowane do ich ewentualnej elektronizacji (dotyczy sytuacji kiedy wprowadzane obciążenia wpływają na systemy teleinformatyczne podmiotów publicznych lub na podmioty prywatne – przedsiębiorcy, obywatele).

W komentarzu proszę o zwięzłe opisanie zakresu zmian dotyczących obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Proszę opisać, czy i w jaki sposób projektowana regulacja może spowodować zmiany na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników (np. czasu poszukiwania pracy, kwalifikacji pracowników).

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

10. Wpływ na pozostałe obszary

Proszę zaznaczyć pola - zakres oddziaływania projektu na obszary niewymienione w pkt 6, 7 i 9. Dla zaznaczonych obszarów proszę dokonać analizy wpływu.

W przypadku analizy wpływu na obszar „informatyzacja” proszę w szczególności rozważyć następujące kwestie:

- Czy projekt spełnia wymagania interoperacyjności (zdolność sieci do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach)?
- Czy projekt spełnia wymogi neutralności technologicznej, wielojęzyczności, elektronicznej komunikacji, wykorzystania danych z rejestrów publicznych, ochrony danych osobowych?

Jeżeli projekt będzie miał wpływ na inne niż wymienione w pkt 10 obszary proszę zaznaczyć „inne” oraz je wymienić. Proszę również omówić wpływ, jaki będzie miała projektowana regulacja na wymienione obszary.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę dokonać analizy wpływu dla najważniejszych zmian.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proszę opisać kiedy planuje się rozwiązanie problemu zidentyfikowanego w pkt 1 (wejście przepisów w życie nie zawsze rozwiązuje dany problem a jedynie daje podstawę do wdrożenia instrumentów do jego rozwiązania). Proszę przedstawić harmonogram wdrożenia działań wykonania aktu prawnego (np. gdy rozwiązywanym problemem jest zwiększona zachorowalność, to działaniami będą: ew. zatrudnienie dodatkowych pracowników, zakup majątku - urządzeń, przeprowadzenie szczepień, zakup szczepionek itp.)).

Jeżeli akt prawny ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać planowane wykonanie dla najważniejszych zmian.

Jeżeli projektowana regulacja oddziałuje na przedsiębiorców (na prowadzenie działalności gospodarczej), zgodnie z *Uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych*, terminem wejścia w życie przepisów, po minimum 30-dniowym *vacatio legis*, powinien być 1 stycznia lub 1 czerwca. Jeżeli termin ten nie zostanie zachowany, proszę wskazać powód odstąpienia od wyznaczonych terminów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proszę opisać, kiedy i w jaki sposób będzie mierzone osiągnięcie efektu opisanego w pkt 2. Po jakim czasie nastąpi przegląd kosztów i korzyści projektowanych oddziaływań. Proszę również wskazać mierniki, które pozwolą określić, czy oczekiwane efekty zostały uzyskane.

W tym punkcie proszę też podać informację dotyczącą przygotowania oceny funkcjonowania ustawy (OSR ex-post), jeżeli w odniesieniu do projektu ustawy przewiduje się przedstawienie wyników ewaluacji w OSR ex-post.

Jeżeli projekt ma charakter przekrojowy i dotyczy wielu zagadnień (np. ustawa deregulująca zawody, ustawa o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej) proszę opisać sposób przeprowadzania ewaluacji i mierniki dla najważniejszych zmian.

Jeśli specyfika danego projektu uniemożliwia zastosowanie mierników lub też niezasadna jest jego ewaluacja (z uwagi na zakres lub charakter projektu) proszę to opisać.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy, itp.)

Proszę wymienić dodatkowe dokumenty, które stanowią załączniki do projektu i formularza. Załączanie dodatkowych dokumentów jest opcjonalne.